

Latvijas Nacionālās frontes

LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

Iznāk kopš 2002. gada 2. maija

WWW.FRONTE.LV

VAI TIEŠĀM VAIRS NEBŪS VĪRIEŠU UN SIEVIEŠU, BET TIKAI DZIMTES?

Imants Liepa

Valdība nolēma atbalstīt sabiedrībā daudz apspriesto un par netikumīgu dēvēto Stambulas konvenciju, taču ar piebildi, ka tajā paustais nav pretrunā ar Latvijas Republikas Satversmi.

Runa ir par ģimenes definīciju, proti, Satversme laulību definē kā savienību starp vīrieti un sievieti, savukārt Stambulas konvencijā minēts arī sociālais dzimums jeb *gender*. Aicinājām uz sarunu *Dr. iur.* Baibu Rudevsku, lai dziļāk izprastu Stambulas konvencijas būtību un ar to saistītos riskus.

PATIESĪBA par Stambulas konvenciju

Saruna ar tiesību doktoru Baibu Rudevsku

Imants Liepa: Kā jūs ikvienam cilvēkam saprotami izskaidrotu, kas ir Stambulas konvencija? Kādi ir tās riski?

Baiba Rudevska: Stambulas konvencija ir starptautisks līgums, kas pirms dažiem gadiem izstrādāts un pieņemts Eiropas Padomes ietvaros. Šeit uzreiz jāatgādina, ka Eiropas Padomei nav nekāda sakara ar Eiropas Savienību – tā ir pavisam cita starptautiska organizācija. Eiropas Savienībā pašlaik ir 28 dalībvalstis, bet Eiropas Padomē – 47 dalībvalstis, ieskaitot Krieviju, Azerbaidžānu utt.

Latvija šim starptautiskajam līgumam pagaidām nav pievienojusies, tātad mums tas šobrīd nav saistošs. Taču uz mūsu valsti pašlaik tiek izdarīts spēcīgs politisks spiediens gan no ārpuses, gan no dažām iekšzemes organizācijām, lai piespiestu šai konvencijai pievienoties.

Stambulas konvencijas pilnais nosaukums ir “Konvencija par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu”. Jebkurš normāls civilizēts cilvēks piekritīs, ka vīrieša vardarbība pret sievieti ir ārkārtīgi slikta lieta un tā

Baiba Rudevska

Ekrānuzņēmums no LKR raidījuma “Aktuālā diskusija”, 2016. gada 12. februāris

ir sodāma un tiesiski apkarojama. Kurš gan iedomāsies iestāties pret to?

Taču problēma ir tā, ka jebkurš likums, līgums vai cits dokuments neaprobežojas ar tā virsrakstu, daudz svarīgāks ir saturs. Un, ja mēs sāksim uzmanīgi lasīt Stambulas konvencijas tekstu, ieraudzī-

sim, ka tajā ir ļoti daudz dažādu, maigi izsakoties, apšaubāmu lietu. Var sacīt tā: sagriežot šo skaito ābolu, aiz tā gludās un pievilcīgās mizas slēpjas pamatīga puve un ne viens vien indīgs tārpš.

Turpinājums 4. lpp.

Šajā numurā lasiet!

PATRIOTISKS PASĀKUMS VAI IZRĀDĪŠANĀS?

→ 2. lpp.

...un tālāk?!

→ 3. lpp.

“AGENDA” – Pasaules Jaunās Kārtības protokoli

Saruna ar ģeogrāfijas doktoru, vienu no LTF dibinātājiem, LR Augstākās Padomes deputātiem Valdi Šteinu

→ 5. lpp.

Vai EIROPAS SAVIENĪBA ir reformējama

→ 6. lpp.

VĒL CĪŅA NAV GALĀ!

Biedrības “Latvietis” dalībnieks Leonards Inkins ir apsūdzēts pēc Krimināllikuma 78. panta otrās daļas par to, ka esot izdarījis darbības, kas apzināti vērstas uz nacionālā, etniskā, rasu naida un nesaticības izraisīšanu, ja tās izdarītas, izmantojot automatizētu datu apstrādes sistēmu (datoru)...

Jāatgādina, ka Leonards Inkins tika atzīts par nevainīgu gan pirmās instances, gan apelācijas instances tie-

sā, taču Augstākās tiesas Senāts nolēma krimināllietu atgriezt atpakaļ apelācijas instancei, lai Rīgas apgabaltiesa to izskatītu atkārtoti citā tiesnešu sastāvā.

Tiesas sēde ir nozīmēta šā gada **30. maijā plkst. 15.00 Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā – Abrenes ielā 3**. Mūsu avīzes lasītāji tiek aicināti ar savu klātbūtni tiesas zālē atbalstīt nepamatoti apsūdzēto Leonardu Inkinu.

Par ko atkal tiesās Leonardu Inkinu?

Saruna ar biedrības “Latvietis” dalībnieku Leonardu Inkinu

KRIMINĀLLIETAS PAMATĀ – DIVI CITĀTI

DDD: Tā būs jau septītajā tiesas sēdē šajā nepamatotajā apsūdzībā. Prokuratūra tev piedēvē, ka tu židiem piedēvē tādas īpašības, kas tiem nepiemīt, lai tādējādi citus naidīgi noskaņotu pret viņiem...

Leonards Inkins: Divas iepriekšējās tiesu instances mani atzina par nevainīgu un noraidīja izmeklētāja (Drošības policijas) pieaicinātās ekspertes, “Providus” juristes Ilonas Kronbergas ekspertīzi, jo viņai nav likumā prasītās izglītības un eksperta sertifikāta. Augstākās tiesas Senāts tomēr uzsver, ka tā darīt nav labi un vienīgais

“pierādījums” tomēr ir jāņem vērā... Tātad jānotiesā?

DDD: Lūdzu, *īsumā atgādini mūsu lasītājiem, par ko tu tiec apsūdzēts.*

L.I.: Lietas būtība ir ļoti vienkārša. Apsūdzība ir saistīta ar radoraidījumu “Tēvijas laikmets”, kas skanēja raidstacijā “Radio NABA” un kuru vadīja Roberts Klimovičs un es. Pēc

raidījuma, kurā tika intervēts latviešu leģionārs par Baigā gada notikumiem, 2012. gada 29. martā Izraēlas vēstniece Latvijā Hagita Ben Jākova nosūtīja vēstuli Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes priekšsēdētājam Aināram Dimantam, sūdzoties par “Tēvijas laikmetu”, Robertu Klimoviču un mani. Pēc šādas vēstules, kurā nepārprotami norādīts, ka nav labi, ja valstī ir šāds raidījums, kurš turklāt tiek translēts valsts finansētā radio, saņemšanas tika, tēlaini izsakoties, sakārtota zemesgrāmata – visas lietas iekārtotas tā, lai mēs vairs Latvijas Radio nerunātu. Raidījumu slēdza...

Un ko es izdarīju? Interneta vietnē “Draugiem.lv” es publicēju Izraēlas vēstnieces vēstuli kopā ar citātu no “Padomju Savie-

nības židu katķisma”. Tas arī ir viss – vairāk neko neesmu darījis. Patiesībā esmu publicējis tikai divus citātus – viens ir Izraēlas vēstnieces vēstule, bet otrs ir citāts no “Padomju Savienības židu katķisma”. Pats neko nesacerēju. Taču tika sagatavots “eksperta atzinums”, kurš apgalvo, ka es šo publikāciju esmu veicis ar nolūku kurināt nacionālo naidu, kaut arī no Krimināllikuma būtības izriet, ka eksperts nemaz nedrīkst uz šādu jautājumu atbildēt. Nolūku var secināt tikai tiesa, un divas tiesu instances mani attaisnoja, atzīstot, ka neesmu izdarījis noziegumu. Tiesības nedrīkst būt ekspertu izpētes objekts, lai kam tāpēc Latvijā nav neviena sertificēta eksperta ciltvēktiesību jautājumos.

Turpinājums 3. lpp.

MAIJS CETURTAIS...

Maijs ceturtais, ko lai par tevi saka,
Ko gads no gada piemin daudzinot?
Vai Latvijai tu esi laimes aka,
Kas latvju tautai brīves veldzi dod?

Bet kur gan brīvība? Mēs vien tās badā –
Nav savā zemē saimnieks latvietis.
Vēl okupanti mūsu zemi bradā,
Un ir šeit noteicēji – ļauts tiem viss.

Bet cerējām tik ļoti dienās tajās,
Ka īsta brīvība būs latviešiem.
Ka būsīm saimnieki mēs mājās savās,
Un parādīsim ceļu naliešiem.

Bet piesmēja, lūk, mūsu svētās alkas,
Šo maija aku rupji piesplaujot.
Vai sagaidīsim īstās brīves šalkas?
Vien tautas pašapziņai pieaugot.

Steidzīte

AGRĀRAIS STRUPCEĻŠ

Vilhelms Ļuta

Ekonomikas maģistrs

Atjaunotās Latvijas laikā zemkopība saņēma nāvīgu triecienu. Piena ieguve samazinājās divkārt, bet gaļas ražošana četrkārt. Gandrīz līdz nulles rezultātam tika novesta vilnas ieguve un linkopība. Cukurrūpniecībai pārvilkts krusts. 150 tūkstoši jeb 70 procenti lauksaimnieku bija spiesti kļūt par bezdarbniekiem un pārcelties uz pilsētām.

Šos “sasniegumus” nodrošināja neviens cits kā mūsu pašu bāleliņu – politiķu – tuvredzīgā agrārpolitika. Varneši nemitīgi borēja, ka visu noregulēs tirgus. Netika apjēgta tā

Turklāt pastāv tendence nevis uz progresu, bet gan regresu. Zemniecības apļaupīšana turpinās. Laikā no 2000. gada līdz 2015. gadam piena iepirkumu cenas palielinājās divkārt, bet piena pārdošanas cenas veikalos – trīskārt. Graudu iepirkumu cenas šajā pat periodā pakāpās pusotras reizes, bet maizes cena veikalos divarpus reizes. Tātad peļņa, kas pienācās zemniekiem, tika aizpludināta tirgotājiem, pārstrādātājiem un nodokļu veidā arī valsts budžetam. Šādas kaitīgas cenu sistēmas dēļ izveidojās paradoksāla situācija: jo mazāk ražosi, jo mazāk zaudēsi.

Daudzās ārvalstīs ir noteikts, ka, piemēram, par piegādāto pienu zem-

Sauklis varētu skanēt šādi:
“Latvijas kapitālisms ir zemniecības kapracis!”

elementārā patiesība, ka tirgus ir labs regulators tikai lielvalstīm. Bet mazajās valstīs ir nepieciešama pavisam cita pieeja.

Te der atgādināt, cik saimnieciski savulaik rīkojās Kārlis Ulmanis. Piemēram, lai valsti attīstītu cukurrūpniecību un zivju nozveju, viņš aizliedza Latvijā ievest cukuru un silķes. Darbojās arī noteikums, ka maizes cena nedrīkst pārsniegt miltu cenu par vairāk nekā 10 procentiem. Atrādās arī ražotājiem labvēlīgs nosacījums: ja nepieciešams, tad lai bankrotē nevis zemnieki, bet bankas.

Saprātīgās ārpolitikas dēļ Latvija pirms kara bija sasniegusi izcilu labklājības līmeni. Piena un gaļas produktu patēriņā, rēķinot uz katru iedzīvotāju, Latvija ieņēma pirmo vietu Eiropā un otro vietu pasaulē.

Kādreizējie ziedu laiki nu ir pagājuši kā pērnais sniegs. Tagad ar ražošanu velkamies citu valstu astē.

niekiem jāsaņem puse no veikalā pastāvošās cenas. Latvijā šo sakarību ignorē. Konkurences padome jau 2007. gadā konstatēja, ka “Maxima”, “Rimi” un citos veikalos uzcenojums pienam tiek nepamatoti palielināts un pārsniedz 50 procentus. Arī ekspremjers I. Godmanis savulaik izteica vēlmi noskaidrot, kur tad īsti aizplūst zemnieku peļņa. Diemžēl šie konstatējumi un aicinājumi tā arī palika nesadzirdēti. Pārkapumu novēršanā neiesaistās neviens no daudzajām ražotāju un patērētāju aizsardzības organizācijām.

Daudzi mūsu agrārpolitiski ir mācījušies padomju skolās, kur iegalvots, ka “proletariāts ir kapitālisma kapracis”. Tā kā tagad ir citi laiki un viss notiek otrādi, tad arī tā lielinieku definīcija jāpārtaisa. Sauklis varētu skanēt šādi: “Latvijas kapitālisms ir zemniecības kapracis!”

Pašreizējā realitātē atbilst šādam sauklim.

PATRIOTISKS PASĀKUMS VAI IZRĀDĪŠANĀS?

Ego Javoīšs

Ieejot interneta ziņu portālā “Delfi”, nejauši atradu informāciju, ka Nacionālā apvienība (VL-TB/LNNK) rīko ikgadējo karogu braucieni, lai ikvienam atgādinātu, ka latvieši ir savas zemes saimnieki, latviešiem ir sava valoda un mēs ar lepnumu nesam savas valsts karogu. Nu, pacilājoši un skaisti, ko vēl piebilst?!

Intereses dēļ norādītājā laikā ar iedvesmu un svinīguma sajūtu devos uz pulcēšanās vietu pie Brīvdabas muzeja. Piebraucot biju patīkami pārsteigts par lielo dalībnieku skaitu! Kaut arī lija lietus, jutos lepns un pacilāts, redzot šo karogu jūru un lielo atsaucību. Šeit bija gan automašīnas, gan motocikli un pat policijas auto, kas mūs eskortēs... Kā jau tas pienākas, varēja redzēt arī pasākuma organizētājus – Karīnu Lahinu, Jāni Dombravu, Ēriku Ēriksonu, dalībnieku vidū arī Konstantīnu Pupuru.

Tā kā ierados bez karoga, lai to saņemtu, stāvēju garā rindā. Bija gan lielie karogi, gan mazie karodziņi, un, tos saņemot, vajadzēja parakstīties uz lietu samirkušām lapām. Karogu izdalīšana gan likās mazliet divaina un haotiska – tos it kā vajadzētu saņemt pēc reģistrācijas un paraksta, bet reāli iegūt (kā man izlikās) varēja ikviens pienācējs.

Es paņēmu divus mazos karodziņus, labi piestiprināju tos pie savas automašīnas aizmugurējām durvīm. Kad tas tika izdarīts, jutos dubultlepns par savu Latviju un Tēvzemi...

Lija lietus, un ļoti daudzi šā pasākuma dalībnieki sēdēja savās mašīnās, gaidot brauciena sākumu. Tā kā teritorijas, kur izvietojās mašīnas, bija vairākas un lielas, bet reģistrācijas vieta nepārredzama, piepeši jutos izbrīnīts, ka vairs neredz cilvēku masas. Izrādījās, ka pie reģistrācijas vietas notiek brauciena instruktāža, par ko daudzi mašīnās sēdošie dalībnieki pat nenojauta. Nu šie nelaimīgie neziniši metās laukā un skrēja uz instruktāžas vietu... Diemžēl par velti, jo varēja saklausīt tikai: “Vai kādam ir vēl kādi jautājumi?”

Un tad sākās brauciens. Mašīnas izbrauca haotiski, no visām pusēm, katrs centās ātrāk pielīst citam priekšā, un šī brauciena uzsākšana vilkās ļoti lēni. Protams, pirmie, veiklākie dalībnieki varēja ātri pievienoties kolonnai, bet to nespēja “astē” palikušie. Nevilks radās jautājums, kāpēc visa kolonna nevarēja nokomplektēties Vidzemes šosejas malā un tad vienlaicīgi sākt kustību? Tur taču vieta un ceļa platums to atļauj! Bet notika tā, kā notika...

Tiekot ārā no Brīvdabas

muzeja teritorijas, uzreiz nācās braukt ar vairāk nekā 80 km/h, lai panāktu priekšējās mašīnas. Bet tas vēl būtu sākums – vislielākais pārsteigums bija priekšā. Dodoties tālāk, no Berģu pagrieziena viss ceļš bija nokaisīts ar mazajiem Latvijas karodziņiem, pār kuriem lielā ātrumā traucās automašīnas. Tad arī es, izdzirdot nepatīkamu blīkšķi, sapratu, ka mans patriotiskais brauciens ir beidzies – mani karodziņi ir aizgājuši pa gaisu. Protams, apstāties vairs nevarēju un arī palīdzēt šiem svētsimboliem vairs nebija nozīmes, tāpēc inerces dēļ sekoju “iedomātajai” kolonnai. Protams, ja brauciena sākumā nebūtu tik liels ātrums, visi karodziņi turētos vēl joprojām pie automašīnām.

Kad nogriezos un uzbraucu uz Tallinas šosejas, mani sagaidīja cits pārsteigums – mašīnas, kas brauca no Siguldas puses, spraucās iekšā mūsu kolonnā. Pabraucis krietnu gabalu, mani un citus atpalikušos karogbraucējus apdzina daudzas svešas mašīnas. Redzot, ka nav jēgas turpināt braucieni, apstājos ceļa malā, lai palaistu garām mūsu “kolonnu”, kura izskatījās gauži bēdīga. Braucot atpakaļ uz Rīgu, redzēju vēl dažus nelaimīgos, skumji stāvo ceļa malā...

Pēc šī pasākuma sirdi palika rūgtums un raisījās pārdomas. Bet bēdīgs pārsteigums mani sagaidīja pirmdienas rītā, kad piezvanīja Karīnas jaun kundze ar jautājumu, kāpēc neesmu nodevis saņemtos karodziņus?... Tā vietā, lai apjautātos par pasākuma norisi un iespaidiem, pirmais jautājums bija par karodziņiem... Izrādās, bija pazuduši daudzi karogi un karodziņi... Es nebrīnos.

BRAUCIENS PERIFĒRIJĀ

Vēlos jautāt, ko VL gribēja panākt ar šo braucieni? Kam un kādai auditorijai tādi pasākumi tiek rīkoti? Un kādam mērķim? Vai tiešām lauku ļaudīm (kas jau tā ir patriotiski) vai Mucenieku migrantiem, kas mums jāintegrē? Ja mums līdz šim nav izdevies integrēt jau Latvija esošos “lojālos” un “nelojālos” migrantus un iemācīt viņus cienīt Latvijas valsti, Latvijas simbolus un latviešu tautu, tad...

Vai šādam braucienam nevajadzētu notikt Rīgas centrā gar Rīgas domi vai gar prokremliskā Ušakova dzīvesvietu, vai pa piektās kolonnas apdzīvotajiem mikrorajoniem – Ķengaragu, Purvciem, Pļavniekiem, Bolderāju?... Bet mēs kā zagļi, lai tikai nenotiktu mūs apsēdušos “migrantus”, braucam uz perifēriju – tālāk no viņu redzesloka. Turklāt vēl

brauciena vakarā neviena no Latvijas televīzijas ziņu programmām neatspoguļoja šo notikumu. Pat subtitros nebija ne vārda! Nu, kā lai to visu vērtē, ja ne par bailēm un iztapību?! Kam? Migrantiem!

Ja nopietni, tad šādi masveidīgi braucieni būtu jāorganizē 9. maijā Pārdaugavā gar karātavu laukumu, kur “mūsu atbrīvotāji” rīko orgijas, splanot virsū ne tikai vienkāršajiem latviešiem, bet arī pašiem glēvulīgajiem un iztapīgajiem varnešiem un Saeimas deputātiem. Nav saprotama Saeimas likumdevēju un Drošības policijas tuvredzība, ļaujot izplesties Putina vēža metastāzei ar katru gadu

kus, kuri tikko beiguši vidusskolu. Un mēs vēl joprojām finansējam krievu skolas no nodokļu maksātāju naudas... Vai Šadurska kungs ir kaut ko ieplānojis, lai beidzot izbeigtu šo nejdzību?

Diemžēl ar nejdzībām ir pilna Latvija. Tādēļ es ļoti šaubos, vai šādi karogu braucieni pa perifēriju kādam atgādinās un tuvinās realitātei faktu, ka latvieši ir savas zemes saimnieki. Pastāvot pašreizējo Saeimas deputātu tuvredzībai, iztapībai un drosmes trūkumam, tas ir bezcerīgi. Diemžēl!

Tādējādi man palika iespaids, ka karogbrauciens bija tikai izrādīšanās vai ķeksiša pievilkšana, vai

Karogu brauciena mērķis bija atgādināt, ka latviešiem jābūt saimniekiem savā zemē un mums ir sava valsts un sava valoda. Bet kādi gan saimnieki mēs esam, par kādu savu valsti un valodu varam runāt, ja mūsu Latvijā ir reāla divvalodība?

vairāk un vairāk. Kad beidzot Latvijā tiks pieņemts likums, kas aizliedz nīrgāties par latviešiem, vicinot Krievijas karogus, Georga lentes, izrādot Krievijas atribūtiķu, pat bērniem uzģērbjot krievu uniformu...? Kad tiks izbeigta šī klajā necieņas demonstrēšana?

Karogu brauciena mērķis bija atgādināt, ka latviešiem jābūt saimniekiem savā zemē un mums ir sava valsts un sava valoda. Bet kādi gan saimnieki mēs esam, par kādu savu valsti un valodu varam runāt, ja mūsu Latvijā ir reāla divvalodība? Kauns skatīties, kā latviešu korespondenti, reportieri krieviski intervē krievus – pat jaunus cilvē-

savu spalvu uzspodrināšana.

Un vēl gribētos zināt, (jautājums LNT “Degpunktam”) kur pēc 9. maija orgijām pazuda Latvijas notikumu kopsavilkums? Cik plēguru-atbrīvotāju todien tika aizturēti? Par to tiek klusēti! Laikam jau neviens, jo viss tiek darīts “civilizēti”, “pēc pieprasījuma”...

Visbeidzot par karātavu parka labiekārtošanu. Uzvaras parka nosaukums ir jānomaina, un šis naida, provokācijas un Putina propagandas monstros jānojauc – nekavējot! Jo ātrāk, jo labāk, kamēr nav par vēlu! Tas ir pulkstenis ar laika degli!

VĒL CĪŅA NAV GALĀ!

Turpinājums no 1. lpp.

TĀPĒC, KA LIETA IR POLITISKA

DDD: *Kāpēc Senāts neapstiprināja tevi attaisnojošo spriedumu, bet kriminālietu atdeva atpakaļ apgabaltiesai atkārtotai lemsšanai?*

Leonards Inkins: Tāpēc, ka lieta ir politiska. To atzīstu ne tikai es, bet daudzi. Diemžēl cilvēks tā īsti nemaz nesaprot, ko nozīmē politiska lieta – kas tas ir. Augstākās tiesas Senāts visām diskusijām par šīs lietas politisko ievirzi ir pielicis punktu. Tā lēmums ir “izcils”. Lūk, iepriekšējās divas instances apsūdzības piestādīto

litīķu vēlmi isteno praksē. Šajā gadījumā divas tiesu instances ir pieņēmušas lēmumus, kas neatbilst politiku vēlmēm. Tāpēc tad, kad kriminālieta nonāk jau augstākā instancē, tad ir pilnīgi iespējams, ka process var tikt piekoriģēts... Un Augstākās tiesas Senāts pasaka zemākām instancēm: jūs tur darījāt “nepareizi”, bet tagad ir jādara “pareizi”! Lūk, tāpēc uzskatu, ka šī lieta ir politiska.

Tā ir viena no politiku viltībām – viņi mēdz lietot saskaldīt pa daļām un katru daļu analizēt un apstrādāt, bet kopējo jēgu tam visam pazaudē. Manā gadījumā ir tā: apsūdzētāji

tizes atzinumu, un uz šīs ekspertīzes pamata cilvēku var represēt. Gan izmeklētājs, gan eksperts savā starpā ir pazīstami. Tā ir cilvēku grupa, kur pienākumi jau ir sadalīti. Varbūt šīs grupējums nav speciāli radīts, bet darba attiecību rezultātā izveidojies. Un vēl par to visu valsts samaksā! Savukārt viņu atbildība ir nulle. Personiski ne par ko viņi neatbild – ne ar savu mantu, ne naudu.

DDD: *Viņi vienkārši pilda uzdevumu?*

L.I.: Jā, viņi pilda uzdevumu un dzīvo – nesplaus taču pret vēju! Bet te – manā lietā – iznāca klupiens. Izrādās, ka iestaigātā taciņa ar visiem izmantotajiem “Providus” un tamlīdzīgiem “ekspertiem” neiziet cauri divām instancēm, jo tiesas pasaka: tas nav likumīgi. Un tas ir milzīgs sitiens viņiem! Visa shēma stipri saļogās.

Kopš senās Romas laikiem, no kurienes nāk visas pasaules juridiskais pamats, ir skaidri un gaiši noteikts, ka nekādas tiesības, arī nolūks nevar būt ekspertīzes priekšmets. Tiesības ir jāzina tiesai, un arī nolūks ir jāuzzina tiesai, un tiesa pasaka, vai cilvēks ir pārkāpis likumu vai nav, – to nevar izdarīts kaut kāds eksperts. Eksperts drīkst rakstīt tikai, ka, lūk, divas automašīnas saskrējās, jo, pieņemsim, nebija bremžu. Bet viņš nedrīkst noteikt, ka kāds ir vainīgs, jo vainu konstatē tiesa. Taču šeit šis princips ir sajaukts – eksperts nosaka, kurš ir vainīgs un kurš nav vainīgs. Tiesai atliek tikai eksperta rakstīto pasludināt Latvijas Republikas vārdā – spriedumā.

PANĀKUMI

DDD: *Tavas tiesāšanas laikā tika mainīts Krimināllikuma 78. pants, pēc kura tevi apsūdz.*

Leonards Inkins: Kādreiz man cilvēks jautāja: “Kāda jēga man nākt uz tavu tiesu?” Lūk, tas, ka daudzi cilvēki atnāk un tiesa pieņem godīgu lēmumu, veicina, ka maina likumu...

Šis ir ļoti interesants fakts – ja līdz šim Krimināllikuma 78. panta otrā daļa kā soda sankciju paredzēja tikai brīvības atņemšanu līdz 10 gadiem, tad tagad ir brīvības atņemšana līdz 5 gadiem, naudas sods, piespiedu darbi... Tātad sodi ir dažādoti un pants kļuvis mīkstāks.

Šis Krimināllikuma pants ir grozīts, pateicoties galvenokārt cilvēkiem, kuri bija atnākuši uz tiesas zāli. Šī tagad ir cīņa. Politiski saprot, ja viņi šādu cīņu zaudē, tad turpmāk vairs nevarēs tā rīkoties – nevarēs vairs šim un tam šādā veidā aizbāzt muti, jo tas vairs nedarbosies. Un tāpēc viņi ir diezgan sarosījušies un iekustējušies. Tā, protams, ir mana versija.

DDD: *Būtībā šajā cīņā ir gūti kādi panākumi?*

L.I.: Jā. Likums jau ir mainīts, un tas, ka divas instances mani ir attaisnojušas, arī ir mūsu cīņas panākumu sastāvdaļa. Lai nu kā, mums ir paveicies, ka gadījušies godīgi tiesneši!

Un šo trīs gadu laikā, kamēr mani tiesā, ir kļuvis par diviem latviešiem vairāk – piedzimuši mans dēls Jānis un meita Ieva. Tātad kaut kas labs arī notiek.

Intervēja
Līga Muzikante

VĒSTULE

IETEIKUMS UŠAKOVA KUNGAM

Pirms 9. maija nosūtīju Rīgas mēram Nilam Ušakovam šādu vēstuli:

“Ušakova k-gs, pirms diviem gadiem premjere L.Straujuma aicināja Jūs 9. maijā nepiedalīties pasākumā Pārdaugavā pie Okupantu pieminekļa. Viņa teica: “9. maijs ir Krievijas svētki, Latvijai tas ir otrreizējās okupācijas sākums.” Jūs tomēr aizgājāt, jo gribot nolikt puķītes vectēvam. Es Jums vēlos ieteikt šogad ar velosipēdu (varu galvot, ka latvieši Jums to nesabojās) doties uz vectēva dzimteni un nolikt puķītes tur.”

Valters Rudzītis

...un tālāk?!

Māris Strazds

Atskatoties uz pēdējiem 25 gadiem, jāsecina, ka Latvijā pie varas nav bijis neviens Saimnieks. Valsti ir pārvaldījuši politikāni un kampēji, kuri ne brīdi nav rūpējušies par latviešu tautas interesēm, bet vienmēr centušies piepildīt savu partiju un personiskās intereses. Tauta ar cerībām sagaidīja jaunos varturus un vienmēr ar nepacietību un lielu prieku ir gaidījusi to aiziešanu. Valsti varu atdalīšanas vietā ir notikusi to pilnīga

Šodien valstī iestājusies stagnācija, jo visas “augšas” ir labi organizētas un jūtas drošas par savu ekskluzīvo stāvoli.

saplūšana kopīgu interešu konglomerātā, kuru sekmīgi pārvalda Latvijas mūslaiku politbirojs – Koalicijas padome.

Valstī pieņemti daudzi birokrātiski un apšaubāmi likumi (piemēram, par tautas referendumu), bet trūkst tautas izdzīvošanai un pastāvēšanai nepieciešamu likumu, ar kuru palīdzību varētu tikt galā ar neejdzībām: birokrātiju, ierēdņu un tiesu sistēmas patvaļu, valsts izlaupīšanu, bardaku KNAB un VID, tautas aizplūšanu un izmiršanu utt.

Šodien valstī iestājusies stagnācija, jo visas “augšas” ir labi organizētas un jūtas drošas par savu ekskluzīvo stāvoli.

Atļaušos ieskicēt dažus pasākumus, kurus, manuprāt, vajadzētu ieviest dzīvē, lai latviešu tauta ar cerībām varētu raudzīties nākotnē.

1. Partiju sistēma, sākot ar “Latvijas ceļu” laikiem, sekmīgi ved valsti un tautu pretī nebūtībai. Visas skaistās partiju un valdību deklarācijas ir tikai mušpapīrs vēlētajiem. Jāmaina Saeimas vēlēšanu likums, lai garantētu neatkarīgu deputātu ievēšanu parlamentā. Ja pastāv 5% un citi ievēšanas ierobežojumi, tad vēlēšanas jāriko divās kārtās. Jāmaina arī Valsts prezidenta ievēšanas kārtība. Mainot vēlēšanu likumu, ir jāņem vērā citu valstu sekmīgi paraugi.

2. Ekspertiem ir jāpārbauda Saeimas Kārtības rullā atbilstība Latvijas Republikas darba tiesību normu prasībām: vienslikums, viena taisnība visiem.

3. Saeimas Ētikas komisija ir no sērijas “paši zog, paši blauj – ķeriet zagli” (un nekad nenoķer). Eti-

kas komisija pie Saeimas jāveido no vēlētajiem. Cieņjamu, godīgu, gudru, atbildīgu un atbilstošu cilvēku valsti netrūkst.

4. Steidzami, vismaz dubultīgi ir jāpaaugstina nodokļi dividendēm un peļņai. Jāievieš paaugstināti nodokļi “luksusiem” un nekustamiem īpašumiem, ja to ir vairāk par vienu.

5. Briest revolucionāra situācija (par labu “Saskai”) saistībā ar milzīgo atšķirību starp minimālām un maksimālām algām – līdz pat simtkārtīgai starpībai. Nekavējoties jāpieņem likums, kurš noteiktu pieļaujamo minimālās un maksimālās algas atšķirību – ne vairāk kā 2,5 līdz 3 reizi. Austrijā “augšas” un “apakšas” dzīvo pēc viena likuma un nekaros savā starpā.

6. Valodas lietošana lielajās pilsētās un Latgalē iezīmē krievu valodas uzvaras gājienu. Saeimas deputāti, stājoties amatā, dod solījumu atbalstīt lat-

viešu valodu kā vienīgo valsts valodu. Pēc zvēresta nodošanas deputātiem Latvijā visus četrus gadus būtu jārunā tikai valsts valodā. Bet tas nenotiek – gandrīz simts procenti deputātu pārkāpj doto zvērestu. Nekavējoties ir vajadzīgs likums (vismaz MK noteikumi), kurš uzliktu par pienākumu visās darbavietās lietot tikai valsts valodu (Vācijā tā esot obligāta prasība).

7. “Saskaņa” Latvijā ar aktīvu darbošanos ir parādījusi savus mērķus: krievu valoda un Krievijas kārtība Latvijā. “Saskaņā” darbojas daudz “kirhenšteinu”, un par “Saskaņu” balso daudz latvieši. Vienmēr un visur nepieciešams izskaidrot tautai lietu patieso būtību un “Saskaņas” mērķus.

8. Ieviest dzīvē līguma principu starp valsti un pilsoni: valsts apņēmusies ievērot pilsoņa cilvēktiesības, bet pilsonis apņemas izpildīt uzliktos pienākumus. Ja pilsonis nepilda savus pienākumus, līgums uzskatāms par lauztu un valstij nav pienākums nodrošināt līguma pārkāpēja cilvēktiesības.

9. Izveidot LTV1 iknedēļas raidījumu “Nedēļa Latvijā”, kurā vismaz divu stundu garumā “Vēlētāju goda žūrija”, pieaicinot deputātus, ministrus, uzņemējus u.c. nepieciešamus cilvēkus, iztīrītu un izvērtētu visus svarīgākos notikumus, darbības un varas pieņemtus lēmumus valstī.

Tautai noteikti ir vēl daudz priekšlikumu dzīves kvalitātes uzlabošanai valstī, kurus vajadzētu apspriest un izvērtēt presē, radio, televīzijā un labākos ieviest valsts dzīvē.

ekspertīzi vienkārši neņēma vērā un nemaz to neanalizēja, jo ekspertei nav nepieciešamas izglītības, nav sertifikāta. Taču Augstākās tiesas Senāts ekspertu var būt jebkurš cilvēks no ielas... Arī prokurors apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka eksperte tiesas sēdē visu ļoti labi ir izklāstījusi... Bet kādas ir viņas zināšanas?

Iedomāsimies situāciju: es braucu ar mašīnu pa ielu, un man nav vadītāja apliecības. Mani aptur ceļu policists, un es viņam **izklāstu**, ka zinu satiksmes noteikumus, protu braukt un braucu tā jau 10 gadus. Aptuveni šādi izskatās Ilonas Kronbergas veiktā ekspertīze, kas ir apsūdzības pamatā. Un, ja šo ekspertīzi vienkārši neņem vērā, saprotams, ka apsūdzētais ir nevainīgs.

Manas lietas materiālos ir divu vēsturnieku – Jāņa Mauriša un Edvīna Šnores – kā speciālistu viedokļi, uz kuriem ir pamatojušās iepriekšējās divas instances, daļēji citējot pat spriedumus. Bet Augstākās tiesas Senāts uzsver: nē, ir jāņem vērā ekspertīze! Tagad tiesai ir dots konkrēts rīkojums – ņemt šo “pie-rādījumu” par pilnu. Un tiesai vairs nav īpaši liela brīvība, kā tas bija pirmajām divām instancēm, kuras rīkojās tā, kā uzskatīja par pareizu, taisnīgu un likumīgu.

DDD: *Vai tas liek domāt, ka šī lieta ir politiska?*

L.I.: Politiska lieta ir jebkura vajadzība, kas nav paredzēta likumā, bet ir nepieciešama kādam politiskam grupējumam, kaut kādiem politiķiem. Un tad dažādas represīvas iestādes un institūcijas šo po-

ir paņēmuši manu publikāciju, kurā no manis nav uzrakstīta ne rindiņa, bet publicēta tikai Izraēlas vēstnieces vēstule, zem kuras ir pielikts citāts no “Padomju Savienības žīdu katķisma”. Šis “katķisms” ir atrodams Latvijas bibliotēkās, jebkurš var aiziet un to izlasīt – un uzkurināt naidu. Tātad tas jau ir publiski pieejams un zināms – gan internetā, gan bibliotēkās – es no jauna to neuzrakstīju.

Bet, protams, aiz politiku interesēm ir kāds nopietns iemesls, kas liek tā rīkoties – kas liek mani tiesāt. Politikis aiz gara laika neizdomās kaut kādas krimināllietas – ir jābūt vērā ņemamam spiedienam. Un tad varam padomāt, kurš šajā pasaulē, šajā valstī uz kaut ko tādu var spiest? Es, protams, nevaru nosaukt uzvārdu – katram var būt savas versijas, bet skaidrs, ka KĀDS ir, jo no brīva prāta cilvēki tā nerīkojas un krimināllietas nefabricē. Tas nav cilvēka dabā – kāpēc saspringt, uzņemoties darīt kaut ko tādu, ko var nedarīt?!

DDD: *Šajā gadījumā – kas tās varētu būt par interesēm?*

L.I.: Domāju, ka mana krimināllietā ir precedents. Šī nav pirmā, un domāju, arī ne pēdējā līdzīga krimināllietā. Bet tās visas ir gājušas pa tādu kā iestrādātu taciņu. Ir cilvēki, kas varai nepatīk, tāpēc represīvas iestādes, lielākoties Drošības policija, šos cilvēkus pieskata, iefiltrē ziņotājus, kāda savervē... un tad saņem rīkojumu, ka, lūk, šiem ir mute jāaizbāž.

Šis ceļš jau ir iemīts. Izmeklētājs no Drošības policijas iet pie eksperta, eksperts uzraksta eksper-

VAI TIEŠĀM VAIRS NEBŪS VĪRIEŠU UN SIEVIEŠU, BET TIKAI DZIMTES?

PATIESĪBA par Stambulas konvenciju

Turpinājums no 1. lpp.

Kur tad ir šī puve? Tā ir atrodama pašā šīs konvencijas pamatidejā. Mēs visi zinām, ka vardarbība pret sievieti ir realitāte – kaunpilna, bet tādēļ ne mazāk reāla. Bet kāds ir šīs parādības cēlonis? Kas pamudina vīrieti pacelt roku pret sievieti? Un, lūk, šeit Stambulas konvencija dod vienu vienīgu atbildi: tas esot tādēļ, ka sabiedrībā vīriešiem un sievietēm

un ka galvenais veids, kā to novērst, ir “sieviešu un vīriešu līdztiesības de jure un de facto īstenošana”. Tātad nevis cīņa ar alkoholismu un narkomāniju, nevis sutenerisma apkarošana, nevis cīņa ar sievietes tēla nelietīgu ekspluatāciju televīzijā un kino, bet gan... “dzimumu līdztiesības īstenošana”! No jebkura ar elementāru veselo saprātu apveltīta

Ļeņins un Staļins lielākoties runāja par cīņu starp buržujiem un budžiem (apspiedējiem), no vienas puses, un strādniekiem un bezzemniekiem (apspiestajiem), no otras, taču ar to marksisma ideoloģija neaprobežojas. Tā saskata šķiru cīņu it visur: sievietes pret vīriešiem, bērni pret vecākiem, mazākumtautības pret vairākuma tautību, “seksuālās minoritātes” pret dzimuma ziņā normāliem cilvēkiem utt. Kurš ir “apspiedējs”, kurš “apspiestais”, to katrā konkrētā gadījumā lemī pašī marksisti. Un marksisma ideoloģijas galvenais panākums vienmēr ir uzrādīt apspiestos apspiedējiem.

Jau Frīdrihs Engelss savā 1884. gadā izdotajā grāmatā “Ģimenes, privātīpašuma un valsts izcelšanās” rakstīja: “Pirmais šķiru konflikts vēsturē atbilst konfliktam starp vīrieti un sievieti, kas ir vienoti monogāmā laulībā [t.i., laulībā starp vienu vīrieti un vienu sievieti – B.R.], un pirmais gadījums, kad viena šķira apspiež otru, ir sieviešu dzimuma apspiešana no vīriešu puses.”

Tieši uz šādu loģiku balstās Stambulas konvencija (kas, starp citu, visai nekaunīgi caurcaurēm lieto marksistu žargonu)... Tātad pasvītrosim vēlreiz: jā, šīs konvencijas pamatā būtībā ir tā pati ideoloģija, kuras piekritēji nogalināja mūsu vecākus un vecvecākus vai sūtīja viņus uz Gulaga nometnēm Sibīrijā. Tāpēc tie latvieši un tās latvietes, kuri šo konvenciju atbalsta, rīkojas pagalam mulķīgi un neapzinīgi.

Tā kā Stambulas konvencijas stūrakmens ir ideja par to, ka tradicionālās vīriešu un sieviešu lomas rada vardarbību pret sievieti un līdz ar to ir izskaužamas, šī konvencija nonāk nesamierināmā pretrunā ar mūsu Satversmi un tās pamatā esošajām vērtībām. Saskaņā ar Satversmes preambulu “Latvijas identitāti Eiropas kultūrtelpā kopš senlaikiem veido latviešu un lībiešu tradīcijas, latviskā dzīvesziņa, (...) vispārcilvēciskās un kristīgās vērtības”. Visās šajās tradīcijās un vērtību sistēmās sievietei vienmēr ir sievas un mātes funkcijas, bet vīrietim – vīra un tēva funkcijas; sievietes sievišķība un vīrieša vīrišķība viena otru saskanīgi papildina. Savukārt, ja mēs pieņemam Stambulas konvencijas pamatpostulātu, sanāk, ka gan latvju dainās, gan Vecajā un Jaunajā Derībā redzamais ģimenes modelis ir kaut kas ļauns un apkarojams.

“INDĪGIE TĀRPI”

Baiba Rudevska: Tagad īsumā aprakstīšu dažus no tiem “indīgajiem tārpiem”, kas mitinās Stambulas konvencijas tekstā un kurus pirms brīža pieminēju. Diemžēl to ir daudz, tādēļ laika un vietas trūkuma dēļ minēšu tikai trīs no tiem.

Pirmkārt, konvencijā tiek ieviests “sociālā dzimuma” jeb “dzimtes” (angļu terminoloģiju lietojot – *gender*) jēdziens. Starp citu, Stambulas konvencijai ir tas apšaubāmais gods būt pirmajam šāda veida starptautiskam līgumam, kurā šis jēdziens tiek ieviests tā radikālajā nozīmē. “*Gender*” tiek definēts kā “sociālās lomas, uzvedība, nodarbošanās un īpašības, ko konkrēta sabiedrība uzskata par atbilstošām sievietēm un vīriešiem”. Konvencija atdala cilvēka bioloģisko dzimumu no *gender* jeb dzimtes.

Tātad jēdzieni “vīrietis” un “sieviete” konvencijas izpratnē nozīmē nevis cilvēkus, kuri objektīvi pieder pie viena vai otra dzimuma, bet gan to, pie kāda dzimuma katrs sevi subjektīvi pieskaita. Piemēram, vīrietis var jebkurā brīdī pasludināt, ka jūtas kā sieviete, un pieprasīt, lai uz viņu attiektos konvencijā noteiktie aizsardzības pasākumi.

Otrkārt, Stambulas konvencija uzliek dalībvalstīm par pienākumu veikt pasākumus, lai veicinātu izmaiņas cilvēku domāšanā, un izskaust paražas, tradīcijas un jebkādu citu praksi, kuras pamatā ir ideja par sieviešu un vīriešu “stereotipiskajām” lomām. Tas ir kaut kas absolūti neticams: konvencija būtībā pavēl dalībvalstīm padarīt vienu konkrētu politisko ideoloģiju (šajā gadījumā – radikālo feminismu) par oficiālo un uzspiest to iedzīvotājiem!

Mēs pusgadsimtu esam nodzīvojuši totalitārā režīmā, kas arī uzspieda visiem kā obligātu vienu valdošo pasaules uzskatu – komunismu –, un tagad ar Stambulas konvenciju tiek mēģināts panākt kaut ko ļoti līdzīgu. Saskaņā ar mūsu Satversmes 1. pantu Latvija ir demokrātiska republika, bet demokrātiskā valstī ir jāvalda ideju pluralisms; tā nedrīkst vienu politisku ideoloģiju padarīt par oficiālu, vai tas būtu liberālisms, konservatīvisms, fašisms vai feminisms.

Treškārt, Stambulas konvencijā apzināti tiek lietota ārkārtīgi izplūdusi vardarbības definīcija. Ar vardarbību pret sievieti tajā tiek saprasta ne tikai

fiziska un seksuāla vardarbība (kas būtu saprotami un nekādus iebildumus neradītu), bet arī darbības, kas sievietēm “rada vai var radīt(!) psiholoģisku vai ekonomisku(!) kaitējumu vai ciešanas”.

Tātad saskaņā ar šo definīciju par vardarbību pret sievieti ir atzīstama, piemēram, runāšana ar sievu paceltā balsī, pārmetums par piedegušu olu kulteni, atteikšanās dot kabatas naudu vai nevēlēšanās nopirkt ūdeļādas kažoku. Un visos šajos gadījumos valsts iestādēm ir jāiejaucas, lai aizsargātu sievieti no šādas “vardarbības”... Vai jūs gribētu dzīvot sabiedrībā, kur vīrs baidās pakritizēt sievu par negaršīgo zupu, jo tam var sekot sievas zvans uz policiju un policijas darbinieku ierašanās?

VAI ATRUNA LĪDZĒS?

Imants Liepa: *Politikā atbalstījuši konvencijas parakstīšanu ar atrunu, ka tā nav pretrunā ar Satversmi, tajā skaitā laulības kā savienības starp vīrieti un sievieti definīciju. Vai juri-*

nas valsts konstitūcijai, ir augstāks spēks nekā starptautiskiem līgumiem – tostarp Stambulas konvencijai. Taču pastāv liels risks, ka Latvijas valsts iestādēm un tiesām būs liels kārdinājums interpretēt pašu Satversmi tā, lai šī interpretācija būtu pēc iespējas tuvāka konvencijai.

Vēl ir jāņem vērā tas, ka Stambulas konvencijas iztulkošanai un piemērošanai ir radīta īpaša starptautiska līmeņa komiteja, saīsināti saukta par GREVIO. Šīs komitejas lēmumiem formāli ir tikai ieteikuma spēks, taču tā pilnīgi noteikti savu iespēju robežās arī centīsies interpretēt konvenciju pēc iespējas radikālāk un uzspiest dalībvalstīm savu interpretāciju.

BĪSTAMĀIS PRETESTĪBAS TRŪKUMS

Imants Liepa: *Kā konvencijas parakstīšana praktiski var ietekmēt Latvijas izglītības sistēmu? Vai tā, piemēram, paredz izglītības sistēmā ieviest*

Arī vecāku un aizbildņu tiesības konvencijā nekur nav minētas, tātad klusējot tiek leģitimēta bērnu smadzeņu skalošana pretēji vecāku viedoklim un neņemot vērā viņu reliģisko vai filozofisko pārliecību.

diski Satversme stāv pāri Stambulas konvencijai?

Baiba Rudevska: Diemžēl pati Stambulas konvencija šādu atrunu izdarīt neļauj; konvencijas autori ir parūpējušies, lai tas būtu neiespējams. Vienīgais, ko Latvija var izdarīt parakstīšanas gadījumā, ir deklarācija, kas atšķirībā no atrunas ir neformāls instruments, un Eiropas Padomei, stingri raugoties, nav pienākuma to ņemt vērā. Turklāt šāda deklarācija var izsaukt pastiprinātu politisku spiedienu no dažu “progresīvu” valstu puses. Piemēram, Polija un Lietuva pievienojās Stambulas konvencijai ar deklarāciju, ka iztulkos to saskaņā ar attiecīgās valsts konstitūciju. Zviedrijas un Austrijas valdības drīz vien reaģēja, iesniedzot visai agresīvā tonī ieturētus protestus pret Polijas deklarāciju (Lietuvu tās pagaidām ir likušas mierā).

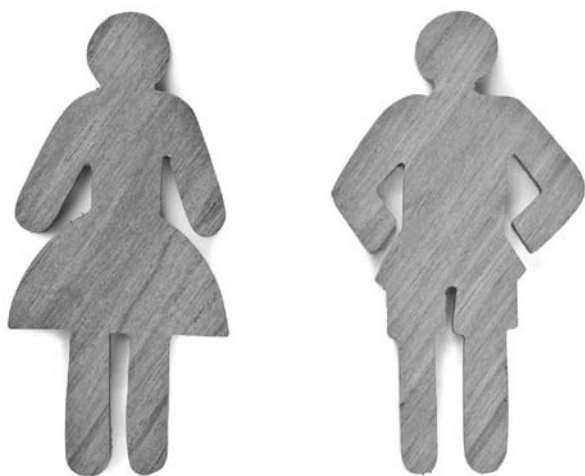
Protams, ka juridiski mūsu Satversmei, tāpat kā jebkuras suverē-

skaidrojumu, ka dzimums ir tikai sociāls konstrukts, nevis bioloģiska noteiktība?

Baiba Rudevska: Saskaņā ar Stambulas konvenciju valstīm ir pienākums visu izglītības līmeņu mācību programmas iekļaut mācību vielu par sieviešu un vīriešu līdztiesību un “nestereotipisku” vīriešu un sieviešu lomu izpratni. Tas arī nedaudz atgādina padomju laikus, kad skolās bija obligāti jāmacās par Ļeņina gaitām, bet augstskolās visiem bez izņēmuma bija jāliek eksāmens politekonomijā un boļševiku partijas vēsturē.

Vissliktākais ir tas, ka nav paredzēti nekādi izņēmumi privātām un reliģisko organizāciju dibinātām skolām, un valsts var izmantot attiecīgo Stambulas konvencijas pantu, lai piespiestu, piemēram, katoļu vai luterāņu skolu mācīt bērniem radikālā feminismā idejas.

Turpinājums 6. lpp.

Tātad jēdzieni “vīrietis” un “sieviete” konvencijas izpratnē nozīmē nevis cilvēkus, kuri objektīvi pieder pie viena vai otra dzimuma, bet gan to, pie kāda dzimuma katrs sevi subjektīvi pieskaita.

ir tradicionāli izveidojušās noteiktas lomas, kas esot “izskaužami stereotipi”.

Stambulas konvencija pilnīgi ignorē tādus reālus vardarbības cēloņus kā, piemēram, alkoholisms, narkomānija, prostitūcija, pornogrāfijas izplatīšana, sievietes tēla pazemošana masu kultūrā (kad sievietes tiek rādītas galvenokārt kā priekšmets seksuālas baudas gūšanai), vīriešu bērnišķība (infantilisms) un morālā un psiholoģiskā brieduma trūkums...

Stambulas konvencijas autoru ieskatā tam visam nav nekādas nozīmes: piemēram, ja vīrs piedzeras un piekauj sievu, problēmas cēlonis tik un tā nav alkohols, bet gan tas, ka vīram un sievai paaudžu paaudzēs ir iepotēts priekšstats par viņu dzimumu lomām sabiedrībā.

JAUNĀ “ŠĶIRU CĪŅA”

Baiba Rudevska: Konvencijas preambulā tiek pasludināts, ka vardarbība pret sievietēm ir “strukturāla” parādība un “sociāls mehānisms”

cilvēka viedokļa tas ir absurda kalngals.

Tātad no Stambulas konvencijas viedokļa pie vainas ir sabiedrībā pastāvošās struktūras un to pamatā esošie “aizspriedumi”, nevis kaut kādi citi iemesli. Vai tas mums neatgādina kaut ko jau reiz redzētu un piedzīvotu? Tieši tā: tas ir tas pats vecais, labais marksisma ideoloģijas pamatpostulāts, kuru mēs atceramies vēl no padomju laikiem!

Marksisms māca, ka visa pasaule ir viens vienīgs naidīgs kaujas lauks, kur vienas cilvēku grupas vienmēr cenšas apspiest un paverdzināt citas grupas. Tātad vienīgā iespēja panākt taisnīgumu ir šķiru cīņa: apspiestajiem ir jāgāž apspiedēju vara, jāiznīcina vecās sabiedrības “struktūras”, pašiem jāšķīst par kungiem un jāuzceļ paradīze zemes virsū.

Mēs, latvieši, pārāk labi zinām, ko tas nozīmē: gandrīz katrā mūsu ģimenē ir vismaz viens cilvēks, kurš Staļina laikā ir ticis nosauts vai deportēts uz Sibīriju, vai kuram ir atņemta dzimtas māja un zeme, jo marksistu izpratnē viņš bija “budzis” – apspiedējs.

“AGENDA” – Pasaules Jaunās Kārtības protokoli

Saruna ar ģeogrāfijas doktoru, vienu no LTF dibinātājiem,
LR Augstākās Padomes deputātiem Valdi Šteinu

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

FASĀDES REDZAMĀ DAĻA

Valdis Šteins: Apvienoto Nāciju Organizācijai ir pakļautas gandrīz 200 valstis, un tām visām ir jāizpilda pieņemtie rīkojumi. Vajadzētu saprast, ka pasaulē, tātad virs ANO institūcijas, valda 147 korporatīvie karteli un 13 ģimeņu “melnās aristokrātijas” konsiliji...

DDD: ...arī Latvijā?

V.Š.: Protams, arī Latvija atrodas pasaulē. Taču konkrētāk teikšu tā, ka padomju sociālistiskā birokrācija un sarkanā nomenklatūra nobāl mūsdienu Latvijas *neokomunistu*, komisāru un *lumpen-bi-rokrātijas* priekšā... Paskatieties uz tā saucamo partiju, faktiski, politbrīgāžu bosiem – tie paši kompartijas sekretāri, tās pašas runas un uzvedība, tikai melnās “Volgas” ir nomainītas pret melniem “Mersedesiem” un Maskavas vietā tiek lidots uz Briseli. Agrāk lida Kremļa priekšā, tagad Eiropas Federācijas funkcionāru priekšā. Šī ir fasādes redzamā daļa, bet mazliet vēlāk parunāsim arī par neredzamajiem, taču ļoti būtiskajiem aspektiem – par to, ka no 2016. gada 1. janvāra mēs dzīvojam pēc jauniem Protokoliem... dzīvojam Pasaules Jaunās Kārtības matricē – tagad jau atklāti un oficiāli.

DDD: Kas tad ir mainījies?

Virspusēji raugieties, viss izskatās labi. Tomēr pat ar nelielu vēribu varam ieraudzīt, ka ANO ir tā funkcionālā struktūra, kurai ir jāīsteno jaunā Darba kārtība, ko angliiski sauc – “Agenda”.

V.Š.: ANO ir pieņēmusi jaunus Protokolus, kas noteic Pasaules Jauno Kārtību. Bet līdz pērnā gada 31. decembrim Latvijā valdīja Briseles administrācija, kuru veido vietējie iztapani, kas nolasa norādījumus no Briseles funkcionāru lūpām, vēl pirms tie uzrakstīti uz papīra, un izpilda, tā teikt, apsteidzoši – ģeopolitoloģijas un politiskās ģeogrāfijas terminos runājot, Latvijā valda tipisks koloniāls režīms. Bet sadzīvē tas nozīmē, ka bezierunu pavēles, koloniālās naudas sadalījums nāk no kolonizatoru puses, savu kārt ienākumi pēc meslu nomaksāšanas metropolei tiek sadalīti pēc metropoles regulām un pavēlēm. Budžets – pats par sevi saprotams – tiek saskaņots

Briselē.

Lūk, līdz 2015. gada nogalei visu diktēja Briseles funkcionāri, virsvalstu kolonizatori, kuri iesaukti par investoriem, un vietējie eirokangari jeb pašlabuma meklētāji un valsts nodevēji. Viņi norādīja, ko mums ēst un dzert, un tā līdz pat zinātnisko pētījumu apjomiem un virzieniem, arī izglītības sistēmai, kas paredzēta vergu, nevis brīvu cilvēku izaudzināšanai un apmācībai. Loģika ir acīmredzama: kamdēļ gan kolonijā veikt fundamentālos zinātniskos pētījumus – tādi aborigēniem nav vajadzīgi, sāks vēl domāt...

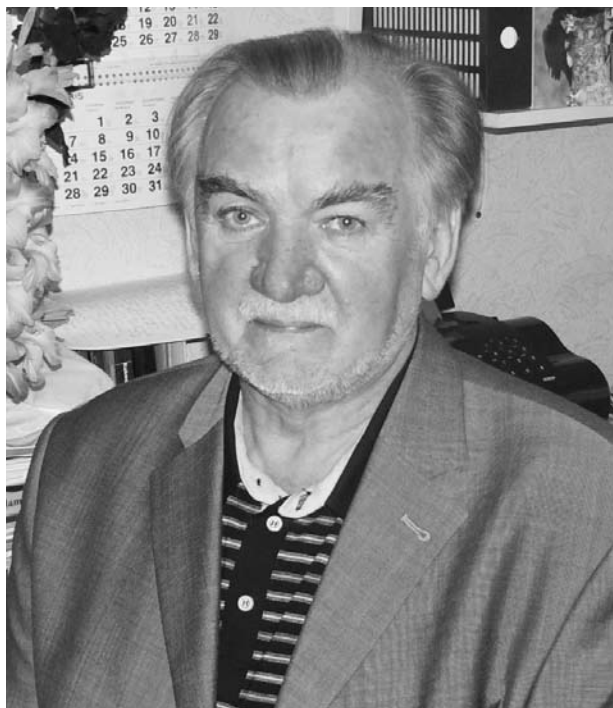
Tātad kolonijām, kāda diemžēl ir arī Latvija, ir jāsarāž vergi starptautiskajam vergu tirgum, kuru sauc par darbaspēka tirgu. Bet skolām, protams, ir jāklūst par šo vergu inkubatoriem. Lai nostiprinātu vispārējo verdzību, straujos tempos un mērķtiecīgi mums tika ieviesta parādu verdzība – gluži pēc anti-kās Romas parauga. Jā, un ļoti svarīga loma vēl ir vēstures falsifikācijai, jo, apzinoties savas saknes, cilvēks var sākt domāt par savas verdzības pārvarēšanu.

ANO – PASAULES PĀRVALDES ORGANIZĀCIJA

DDD: Tie, kuri ir lasījuši “Gudro stratēģiju un taktiku” jeb tā saucamos “Cionas gudro protokolus” man ir teikuši, ka pasaulē un arī Latvijā pašlaik no-

tiekošais precīzi atbilst tur aprakstītajam cilvēces pakļaušanas plānam. Liekas, arī jūs runājat par to, ka pasaules vadībā ir tumšie sazvērnīki?

Valdis Šteins: Nupat jau teicu, kas valda pasaulē, un Pasaules Jaunās Kārtības izveidošana tik tiešām ir cieši saistīta ar šo Pasaules pārvaldību. Protams, Pasaules kundzības idejai ir senas, ja tā var teikt, tradīcijas. Es tos saucu par Pasaules iekarošanas megaprojektiem. Piemēram, kristianizācijas megaprojekts – viens no iekarošanas veidiem ar ticības un krustnešu zobenu palīdzību. Savukārt šodien ar pilnu jaudu ir ticis iedarbināts jauns Pasaules Jaunās Kārtības ieviešanas megaprojekts.

Mēs esam aculiecinieki tā realizācijai, taču pats galvenais – mēs esam tā upuri! Nestāstīšu visu tā rašanās vēsturi, bet tikai isumā nosauksu pamata sastāvdaļas.

1776. gadā kopā sanāca Jakobs Franks, Johans Ādams Veishaupts un Majers Amšels Rotšilds, kuri noteica turpmākās Pasaules Kārtības idejisko pusi. Sabatieši-frankisti tai deva savu “Visu redzošās acs”, Sātana, Lucifera, Semiramis, Bafometa kultu... Fantastika? Bet tagad pati Eiropas Savienības galvenā ēka – gandrīz viens pret vienu – ir uzcelta kā Babilonas tornis, kur visām tautām ir jāsaucas.

Otra megaprojekta sastāvdaļa ir organizatoriskā – Pasaules pārvaldnieku institūciju izveidošana. To rašanās praktiski iesākās tikai 19. gs. beigās un 20. gs. sākumā līdz ar “Apaļā galda” kā slepenas Pasaules pārvaldnieku institūcijas dibināšanu, vēlāk jau vēl plašāk – ar Nāciju Līgas un ANO izveidošanu.

“Apaļais galds” kā institūcija radās ap 1870. gadu pēc profesora Dž. Ruskina idejas, kura faktiski bija ļoti vienkārša: daži cilvēki ir pārāki par citiem, tāpēc viņiem ir jāpārvalda pasaule. Šīs idejas uztvēra superbagātnieks Sesils Rods (viņa vārdā Āfrikā tika nosaukta valsts – Rodēzija, kur Rods ieguva dimantus) un sāka realizēt Pasaules Jaunās Kārtības un Pasaules valdības ideju, radīdams “Apaļā galda grupu” ar iekšējo lemjošo kodolu un ārējo izpildloku. Pateicoties lielajiem finanšu resursiem un ietekmei, viņi ar laiku radīja daudzas pasauli pārvaldošas institūcijas: Ārlietu komisiju, Romas klubu, Karalisko Ārlietu institūtu, Trilateralu komisiju, Bilderbergas grupu... arī Nāciju Līgu, bet pēc Otrā pasaules kara tās vietā – Apvienoto Nā-

ciju Organizāciju. Tātad ANO bija tikai viena no viņu izveidotām institūcijām, taču tagad tā ir izvirzīta kā galvenā Pasaules pārvaldes organizācija.

DDD: Ārēji gan nebūtu saskatāma nekāda sazvērestība – ANO mērķi ir nodrošināt mieru pasaulē, veicināt miermīlīgas attiecības un sadarbību starp valstīm, kā arī būt par nāciju rīcības saskaņošanas centru. Kā gan citādi?

V.Š.: Virspusēji raugoties, viss izskatās labi. Tomēr pat ar nelielu vēribu varam ieraudzīt, ka ANO ir tā funkcionālā struktūra, kurai ir jāīsteno jaunā Darba kārtība, ko angliiski sauc – “Agenda”.

DDD: Šim nosaukumam esot dziļi simboliska jēga, jo atspoguļo sabiedrības virzību. “Agenda 21” ir pasludināta kā atbilde uz pasaulē notiekošo apkārtējās vides postīšanu un pastāvošo sociālo nevienlīdzību. Tās ietvaros ir pieņemti vairāki svarīgi dokumenti, kas kļuvuši par pagrieziena punktu pasaules vēsturē, izvirzot kopējus mērķus ilgtspējīgai attīstībai pasaulē. Varētu šķist – kas gan tur slikts?

V.Š.: Jau iepriekš, intervijas pirmajā daļā, sacīju, ka šīs “lieliskās” Darba kārtības dēļ Latvijā ir likvidēta ražošanas, nav novērstas okupācijas sekas utt. Arī imigrācija uz Eiropu notiek saskaņā ar “Agenda 21”.

Lūk, un šobrīd ir pieņemtas jau divas šādas Darba kārtības: “Agenda 21” un “Agenda 2030”. Tās ir ANO pieņemtās programmas jeb protokoli, kas ir jāpilda visām 193 pasaulē valstīm, kuras ir ANO sastāvā. Tās aptver visu mūsu dzīvi, lai ieviestu Pasaules Jauno Kārtību ar vienu Pasaules pārvaldes izpildinstitūciju – Apvienoto Nāciju Organizāciju – priekšgalā.

Turpinājums 7. lpp.

KAS NOTIEK UKRAINĀ

Saruna ar ukraiņu brīvprātīgo cīnītāju,
kustības “SOS armija” aktivistu
Juriju Kasjanovu

*Turpinājums no
iepriekšējā numura*

2. daļa. KARŠ

VAJAG MAZĀK ZAGT...

Gaļina Plačinda: Tagad parunāsim par karu. Jūs bieži braucat uz antiterorisma operāciju zonu (ATO). Vai jūs redzat pārmaiņas ukraiņu armijā, par kurām tik daudz tiek runāts?

Jurijs Kasjanovs: Tagad es ne tik bieži braucu uz ATO, kā to darīju visus šos divus gadus. Karadarbība ir kļuvusi mazāk aktīva, neestrādā artilērija, tāpēc nepieciešamība pēc gaisa izlūkošanas ir pazeminājusies. Bez šaubām, mēs izbraucam, bet tur, kur notiek kaut kādi aktīvi notikumi, lai savāktu ar bezpilotnieku palīdzību informāciju.

Kopš 2014. gada aprīļa es nodarbojos ar humāno palīdzību ATO labā – guļammaisi, formastērpi, pārtika, televizori. Jo nekā taču nebija. Ar to es vispār tagad nenodarbojos – izņemot specvienību apakšvienības, kurām mēs palīdzam. Pirmkārt, valsts ir sākusi labāk tikt galā ar šiem pienākumiem, karievji – kā tas bija agrāk – nestaigā basām kājām un pliki. Ir bruņuvestis, bet agrāk tās bija retums. Protams, nepietiek televizoru, jaunāko sakaru līdzekļu, nepietiek autotehnikas un jaunu ieroču. Vajag mazāk zagt – un visa pietiks.

Māja Konče-Zapsā, kuru nopirka Geletejs (bijušais aizsardzības ministrs, bet šobrīd Valsts aizsardzības pārvaldes priekšnieks par 4 miljoniem dolāru nopirka māju kotedžu ciematnā “Franču pilsēta”, kas uzbūvēts rekreācijas zonā bērnu nometnes rekonstrukcijas aizsegā. – Mir

pie.), par šo naudu varētu nopirkt 600 televizorus un ar tiem nodrošināt visu armiju. Jautājums jau nav par naudas trūkumu, bet par to – cik daudz zog.

Gaļina Plačinda: Vai ir sākuši zagt mazāk?

Jurijs Kasjanovs: Tas ir iemesls, kāpēc es sāku mazāk nodarboties ar humāno palīdzību armijai – lai neprovocētu augšējās struktūras un zādzību. Tāpēc – kas sanāk (un tas īpaši kļuva pamanāms pēc Debaļcevas) – jo vairāk tu atved, jo vairāk zog. Mēs vedām uz priekšējo fronti kokmateriālus, būvējam, veidojam betona nocietinājumus, bet valsts tam visam atvēlēja naudu. Un kur gan tā ir?

Gaļina Plačinda: Kur?

Jurijs Kasjanovs: Protams, izzagta! Turklāt to ir izdarījuši augstu stāvoši ierēdņi no Ģenerālštāba. Runa ir par miljoniem. Brunotie spēki ir kļuvuši daudz lielāki. Ir izveidoti veseli savienojumi. Pēc Debaļcevas katla – kad mēs pazaudējām daudz tehnikas – tagad ir atjaunots pietiekams daudzums tanku un bruņumašīnu. Kaut arī kā iepriekš ārkārtīgi nepietiek autotehnikas. Ieroču kvalitāte tāpat kā agrāk ir slikta – visi mēs karojam ar vecajiem padomju ieročiem. Formastērpi ir kļuvuši labāki. Bet armija ir kļuvusi sliktāka.

Gaļina Plačinda: ?...

KARŠ BEZ KARA?

Jurijs Kasjanovs: Motivācija armijā izzūd. Saprotiet – kad cilvēks dodas uz armiju, nemitīgi dzirdot, ka pie mums nav nekāda kara, kā gan viņš karos? Ja mēs risinām pārrunas ar Putinu, ja mēs tirgojamies ar Krieviju...

Turpinājums 8. lpp.

VAI TIEŠĀM VAIRS NEBŪS VĪRIEŠU UN SIEVIEŠU, BET TIKAI DZIMTES?

PATIESĪBA par Stambulas konvenciju

Turpinājums no 4. lpp.

Baiba Rudevska: Arī vecāku un aizbildņu tiesības konvencijā nekur nav minētas, tātad klusējot tiek leģitimēta bērnu smadzeņu skalošana pretēji vecāku viedoklim un neņemot vērā viņu reliģisko vai filozofisko pārliecību.

Kas attiecas uz dzimumu kā sociālu konstrukt, konvencija tiešos vārdos neparedz tā obligātu iekļaušanu izglītības sistēmā, taču ir liela varbūtība, ka jau minētā GREVIO komiteja centīsies attiecīgo konvencijas pantu iztulkot tieši tā.

Imants Liepa: Kādēļ, jūsuprāt, Latvijā ir tik niecīga pretestība konvencijas parakstīšanai?

Baiba Rudevska: Domāju, ka tam ir vairāki iemesli. Pirmkārt, lielākā daļa iedzīvotāju par Stambulas konvenciju nemaz nav dzirdējuši vai nav tai pievērsuši uzmanību, jo tā viņu ikdienas rūpes un problēmas it kā tieši neskar. Vidusmēra pilsonis ir vairāk norūpējies par tādiem jautājumiem kā bezdarbs, pensijas, nekustamā īpašuma nodokļa likmes un tamlīdzīgi; kaut kāda starptautiska konvencija viņam šķiet kaut kas pārāk tāls un abstrakts.

Otrkārt, ja viņš kaut kur arī izdzird runājam par šo konvenciju, tad pievērš uzmanību tikai tās nosaukumam – “Konvencija par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu” –, kas skan ļoti cēli un pareizi un nekādas aizdomas nerada. Cilvēki vienkārši nezina, kāds īsti ir Stambulas konvencijas saturs. Ja viņš kāds nopietni pamudinātu tajā iedziļināties un viņi to arī izdarītu, esmu pārliecināta, ka ļoti daudzi to ar šausmām un riebumu aizsviestu prom.

Treškārt, lielajos plašsaziņas līdzekļos pašlaik notiek apzināta un labi organizēta propaganda par labu Stambulas konvencijai, lai radītu cilvēkos pēc iespējas pozitīvāku iespaidu par šo dokumentu.

Un ceturtkārt, ar lielu nožēlu jāatzīst, ka sava nozīme ir arī vienā mūsu tautas daļā pastāvošajam nacionālās mazvērtības kompleksam, kas liek akli, nekritiski un bez apdomāšanas pieņemt visu, kas vien nāk no Rietumu kungiem. Šis fenomens, kuru izsmēja vēl Krišjānis Valdemārs, brāļi Kaudzītes un citi klasiķi, diemžēl joprojām ir dzīvs.

Taču, ievērojot to, ka pašlaik tieši no Rietumu puses uz Latviju tiek izdarīts spiediens, lai tā pieņemtu dažādas mūsdienu marksisma idejas un iestrādes, no šī kompleksa būtu pēc iespējas ātrāk jāatbrīvojas. Domāju, ka nepārspīlēšu, ja teikšu, ka no tā ilgtermiņā ir atkarīga mūsu tautas izdzīvošana.

APRINĶIS.LV
PORTĀLS

Originālās publikācijas avots: portāls
“Aprinķis.lv”
www.aprinkis.lv

Vai EIROPAS SAVIENĪBA ir reformējama

Aivars Gedroics

Daugavpilī

LATVIJA – ĀRPUS SAVIENĪBAS?

Patriotiskais latviešu zemnieks Andrejs Lucāns laikraksta “DDD” 06.05.2016. numurā raksta par to, ka Eiropas Savienībā dominē antivērtības, ka tā ir būvēta uz nepareiziem pamatiem, ka demokrātija tajā pastāv imigrantiem, nevis pamatnācijai... Pilnībā piekritot visam, ko šis godātais sirmgalvis saka, un piebilstot, ka ES ir vēl pat krietni sliktāka, nekā viņš to ir aprakstījis, tomēr uzskatu, ka beigās viņš nonāk pie nepareiza secinājuma, jo aicina ES reformēt, pārtaisīt tā, lai tā sāktu atbilst tajā dzīvojošo etnisko pamattautu interesēm.

Nevīlus uzreiz nāk atmiņā Atmodas gadi, kad mūsu “gaišie komunisti” Gorbunovs, Peters, Īvāns, Vulfsons, Kalniete... u.c. bridināja par briesmām, kas mums draudot, ja klausīšot *ekstrēmistiem*, kas prasot atjaunot *buržuāzisko* Latviju ārpus PSRS sastāva – pilnīgs ekonomiskais sabrukums, neizbēgami starptautiskie konflikti, ļoti iespējama arī pēc Maskavas *vareno* dotās pavēles “ārkārtas stāvokļa” izsludināšana un armijas ieviešana pēc Ungārijas (1956.g.) un Čehoslovākijas (1968.g.) parauga, un tad visai Atmodai būšot beigas... Esot jāsamierinās ar savienotās republikas statusu “atjauninātajā federācijā”, kurā valdišot pavisam cita veida sociālisms nekā līdz šim, tas būšot *ar cilvēcisku* seju...

Tauta tomēr vairumā nebija ar mieru samierināties ar šādu perspektīvu, arvien vairāk pacēlās prasības pēc neatkarīgas Latvijas, un tad nu šie “labdari”, lai nezaudētu savās rokās sagrābto varu, negribīgi piekāpās: “Labi, būs jums tā jūsu neatkarība – bet ne jau tā valsts tiks atjaunota, kas pastāvēja līdz 1940. gadam, iztiksiet ar “4. maija Latviju” jeb t.s. *Slāvlatviju*.” Un, lūk, no 1991. gada 21. augusta līdz 2004. gada 30. aprīlim pastāvēja vismaz formāli neatkarīga Latvija, lai gan ar LPSR laika robežām, gandrīz tādu pašu iedzīvotāju sastāvu un vairāk vai mazāk nelietīgiem nodevējiem pie varas gro-

ziem. Kopš 2004. gada 1. maija mums diemžēl arī pat tādas valsts vairs nav, Latvija ir kļuvusi par nožēlojamu, beztiesīgu koloniju cionistu-masonu-pederastu mafiozo ložu pārvaldītā kosmopolitiskā impērijā, ko pieņemts dēvēt par Eiropas Savienību (ES) un kur visu nosaka PSKP CK politbirojam analoga iestāde Eiropas Komisija (kuras ierēdņi arī, starp citu, tiek saukti par komisāriem – nu gluži kā PSRS dibināšanas pirmsākumos), kuras lēmumus tad agri vai vēlū ratificē šīs impērijas dalībvalstu parlamenti – paklausīgas marionetes augstāk minēto mafiozo ložu rokās...

NETICI, NEBAIDIES, NELŪDZ!!!

Kopš iesaistījies politikā, esmu bijis nesamierināms šīs impērijas (ES) pretinieks, aktīvi cīnījos pret Latvijas iestāšanos tajā (mans pirmais presē publicētais raksts toreizējā “Lauku Avīzē” 1997. gada 4. martā “Nepārdosim Latviju ne Austrumiem, ne Rietumiem” bija oponentu šana tālaika ārlietu ministram, kurš vēlāk zaudēja amatu pedofilijas skandāla rezultātā, V.Birkavam, lai pierādītu, ka ir iespējama Latvijas eksistence ārpus jebkāda veida savienībām – ES vai NVS). Turpmāk aktīvi agitēju pret ES arī avīzē “Latvietis Latvijā”, izmantoju iespēju runāt par šo tēmu Radio “(Ne) Brīvajā mikrofonā”, līdz man neilgi pirms 2003. gada referenduma tādu iespēju liedza – tieši tāpat kā tas ir noticis arī patlaban... Kad 2001.gadā A.Garda izsludināja konkursu jauniešiem, es biju ļoti priecīgs, ka līdztekus prasībai par Latvijas dekolonizāciju viņš runāja arī par nepieciešamību turēties tālāk no ES – Latvijas atrašanās tajā nav savienojama ar nacionālo interešu ievērošanu (citi patrioti, kā, piemēram, A.Slucis, par ES vai nu vispār izvairās runāt vai redz to nepamatoti *rozāainā gaismā*).

Kad mūs kārdināja ar ekonomiskiem labumiem, kas kā no pārpilnības raga biršot uz mums visiem pēc nonākšanas *eiroparadīzē*, es parasti atbildēju, ka šie solījumi ir krietni vien pārspīlēti, un pat, ja tie simtprocentīgi piepildītos, tie nebūtu neatkarības zaudēšanas vērti... Atceros, ka līdzīgu rakstu – “Treknā kūka nav bojāejas vērtā” – bija publicējušas arī vēlākās LNF priekšsēža vietnieces. Mans princips attiecībā pret ES atbilda krievu disidentam A. Solženicīna principam, ko viņš aicināja piekopt pret PSRS, proti, “НЕ БЕРЬ, НЕ БОЙСЯ, НЕ ПЛОЩИ!!!” (“Netici, nebaidies, nelūdž!!!”). Tā būtība ir skaidra – ja no ES

neko nelūgsim, tai nebūs tiesību mūs arī mācīt, kā mums dzīvot savā zemē.

Nu jau ES sastāvā esam vairāk nekā 12 gadus, un katrs Latvijas iedzīvotājs pats var izvērtēt, cik un kādus “labumus” no šī fakta sev ir guvis un vai tas ir bijis Latvijas neatkarības zaudēšanas vērts. Tiem, kas tomēr uzskata, ka “būt iekšā ir labāk nekā ārā”, atgādināšu, ka jau no 2020. gada mēs sāksim iemaksāt vairāk ES budžetā nekā saņemsim. Jau pēc nepilniem 4 gadiem “treknie gadi”, ko, esmu pārliecināts, vairums latviešu nemaz neizjuta, būs beigušies... Toties mums nav vairs savas valūtas, robežkontrole pastāv tikai austrumu virzienā, pamatnācijās tiesības arvien vairāk tiek pakļautas okupantu un imigrantu

zemē. Un jābūt gataviem vajadzības gadījumā, ja britu tautas to prasīs, pamest viņu zemi un atgriezties savās mājās. Vēl labāk to būtu darīt, pat negaidot, līdz šāda prasība parādās, jo pieklājīgs ciemiņš intuitīvi jūt, kad viņam laiks posties mājup, nevis gaida namatēva nepārprotami izteiktu mājienu šai virzienā.

Ļoti ceru, ka britu piemērs iedvesmos arī pārējās Eiropas tautas – ka arī tās sarīkos referendumus par izstāšanos no ES. Īpaši vēlama būtu Vācijas nacionālpatriotu aktivizēšanās, jo būtībā visa ES ekonomika balstās tikai uz strādīgās vācu tautas darba sviedru neejdzīgu izsūkšanu un tās darba augļu piesavināšanos. Ja Lielbritānijas *exit*, kā tagad moderni dēvē izstāšanās procesu, vēl varbūt ES nesagraus,

Un jābūt gataviem vajadzības gadījumā, ja britu tautas to prasīs, pamest viņu zemi un atgriezties savās mājās.

interesēm... Vienīgā *privilēģija* – atvieglota iespēja pašiem kļūt par imigrantiem, parazitētiem uz citu tautu kakla.

KĀDA EIROPA IR VAJADZĪGA TAUTĀM?

Tomēr ir arī iepriecinošas tendences. Imigrantu pieplūdums no Sirijas, tam sekojošie terora akti beidzot daudzām tautām likuši saprast, ka kaut kas steidzīgi ir jādara, lai tās netiktu iznīcinātas savā etniskajā dzimtenē. Un nu tās arī saprot, ka t.s. “konservatīvā ārstēšana” šeit nederēs, nepieciešams *ķirurga skalpelis*, proti, nekavējot izstāšanās no veidojuma, ko 1950. gada 9. maijā (cik ziņmīgs datums!!!) nodibināja Francijas ārlietu ministrs R.Šūmans (spriežot pēc uzvaras un sejas pantiem, šis tips, manuprāt, nebija ne francūzis, ne vācietis, bet gan židu tautas pārstāvis). Iespējams, viņš jau toreiz to uztvēra kā pirmo posmu vienotas pasaules valdības radīšanā un pilnīgā robežu nojaucšanā starp valstīm, kā tas labi sen jau paredzēts Protokolos. Šķiet, ka šiem zemiskajiem plāniem tomēr nebūs lemts piepildīties.

Lūk, Lielbritānija šā gada 23. jūnijā rīko referendumu par izstāšanos no ES. Mums, latvju patriotiem, arī šeit būtu sava roka jāpieliek, lai tā rezultāts būtu pozitīvs, proti, vēlētāju vairums nobalsotu par ES pamešanu. Tā būtu jābalso visiem latviešiem, kam ir britu (dubult)pilsonība, uz to viņiem būtu jāaicina savi britu draugi un domubiedri, arī radnieki, kādi daudziem jau ir radušies šajā

tad Vācijas – simtprocentīgi sagraus.

Un mēs, latvieši, arī nedrīkstam stāvēt malā! Savulaik devām lielu ieguldījumu divu naidīgu Austrumu impēriju – Krievijas un PSRS – sagrāvē, nu laiks būtu dot triecienu arī Rietumu “ļauņuma asiņ”. Galvenais tomēr ir nebaidīties un neklausīties *prātvēderu* draudos, kuri baida gan mūs, gan visas citas Eiropas tautas ar šausmīgu traģēdiju, kas notikšot, ja tiks atjaunota tāda Eiropa, kāda tā bija līdz Otrajam pasaules karam. Mums ir jāsaprot, ka tieši tādu Eiropu mums vajag, kurā ir stingras valstu robežas, ko katra valsts pati sargā; katrai valstij ir sava valūta, sava ekonomika, sava neatkarīga iekšējā un ārējā politika. Un, runājot Dž.Orvela “Dzīvnieku fermas” terminoloģijā, nav jābaidās no tā, ka “...atgriezīsies Džonss”, ja no varas tiks nobīdītas *cūkas*. Tieši otrādi – tad mēs beidzot sāksim dzīvot tā, kā pieņāms CILVĒKIEM. Taču, lai tas notiktu, mums ir jāatbrīvojas no važām, ar kurām esam piesaistīti simboliskam *ratīņkrēslam*, kas paralizē mūsu locekļus – Eiropas Savienības un tās idiotiskajiem likumiem.

Un šis veidojums – Eiropas Savienība – nav jāreformē. Nē, tas ir jālikvidē līdz pašiem pamatiem, simboliski jānoslaucā no zemes *visas!!!* Visas Eiropas nacionālistu kopīgiem spēkiem mēs to panāksim, ja vien mums būs drosme, griba, prāta stingriba un neatlaidība!!!

PAR NEATKARĪGU
LATVIJU UN
NACIONĀLU VALSTU
EIROPU CĪNĀI
SVEIKS!!!

“AGENDA” – Pasaules Jaunās Kārtības protokoli

Turpinājums no 5. lpp.

Valdis Šteins: “Agenda 2030” tika pieņemta 2015. gadā 25. septembrī, tādēļ arī teicu, ka kopš šā gada 1. janvāra mēs dzīvojam nu jau pēc jauniem Protokoliem, kas tuvina cilvēces katastrofu.

NO CIONISMA LEGITIMĀCIJAS LĪDZ SAEIMAS KOMISIJAI

DDD: *Cilvēki daudz nezina par abām Darba kārtībām un arī neaizdomājas. Kāda ir to darbības vēsture?*

Valdis Šteins: 2002. gada 13. augustā Ministru kabinets pieņēma Latvijas ilgtspējīgās attīstības stratēģiju, bet Darba kārtība “Agenda 21” jau tika pildīta visus iepriekšējos 10 gadus.

“Agendas 21” rašanās ir visciešākā saistībā ar citām ANO rezolūcijām. Piemēram, 1975. gadā ANO pieņēma Rezolūciju 3379, kurā noteica, ka “cionisms ir rasisma forma un rasu diskriminācija”. Bet, kā

lūcija 46/48 deva iespēju 1992. gadā pieņemt jau minēto Darba kārtību “Agenda 21”. Tā tika pieņemta ANO konferencē “Vide un attīstība”, kas notika no 3. līdz 14. jūnijam Brazīlijas pilsētā Riodežaneiro. To parakstīja 179 valstis. Kopš šīs konferences starptautiski plaši tiek lietots jēdziens “ilgtspējīgā attīstība”. Šis formulējums parādījās jau 1987. gadā ANO izdotajā ziņojumā ar nosaukumu “Mūsu kopīgā nākotne”, bet “Agenda 21” to parāda kā centrālo jēdzienu. Vēlāk “ilgtspējīgā attīstība” parādījās visdažādākos dokumentos un regulās, Latvijas Saeimā pat tika izveidota komisija – Ilgtspējīgas attīstības komisija, kuru līdz šim vadīja M. Kučinskis, bet no 24. februāra to vada L. Straujuma.

DDD: *Ministru prezidenti – vai tā ir sakritība?*

V.Š.: Manuprāt, nav. Šī ir centrālā komisija Saeimā, strādā klusi, bet mērķtiecīgi. Komisijas galvenais darbības virziens ir izvērtēt Ministru kabineta sagatavotos progresa ziņojumus par Latvijas ilgtspē-

šanu un jaunu pasauliešu jeb globāliešu pilsonību. Pirmkārt, pasaules inventarizācijas, otrkārt, pasaules kontroles plāns.

Padomājiet pati, šiem protokoliem – “Agenda 21” – ir pakļauta visa pasaules daba, cilvēce, sabiedrība, izglītības sistēma, finanses, celtniecība, ražošana, zemes lietošanas veidi utt. Tie ietver depopulāciju un deindustrializāciju, pasauli bez robežām. Aizliekulīgiem, dekoratīviem vārdiem slēpjas Pasaules kundzības un totalitārisma programma.

Tā ir pāreja no pārstāvju-sūtniecības varas uz neievēlēto, bet varas izvēlēto vai uzurpatoru varu. Piemēram, Eiropas Komisiju neviens nav vēlējis, komisārus neviens nav vēlējis, par caurkritušā premjera V. Dombrovska nosūtīšanu uz EK neviens nav balsojis, nekāds referendums vai vēlēšanas Latvijā nav bijušas. Tas, ka neievēlētais, bet ieceltais valdības aparāts pārņem Saeimas funkcijas – tas viss ir paredzēts šajā projektā. Viss, kas Latvijā ir noticis – ar dažām prihvatizācijas niansēm – viss ir noticis atbilstoši šai Darba kārtībai.

Projekts paredz katra cilvēka un visas tautas suverenitātes zaudēšanu un līdz ar to brīvības zaudēšanu. Tas ir tieši tas, ko es iepriekš teicu par anti-konstitucionālo situāciju Latvijā. Tas viss ir realizēts atbilstoši programmai “Agenda 21”.

Projekts jeb protokoli paredz privātīpašuma tiesību zaudēšanu, kas Latvijā strauji sāka realizēties ap 1997. gadu. Tie paredz augsta blīvuma un tautiski jauktu dzīvojamo kvartālu būvniecību, iedzīvotāju sadzīšanu lielās pilsētās, lai tos varētu vieglāk kontrolēt. Amerikāņu pētnieki šīs jaunās pilsētas sauc par jaunajām koncentrācijas nometnēm. Tieši tāpēc Latvijā, manuprāt, tiek organizēts *rungainu* uzbrukums esošajiem novadiem. Šī projekta realizācija ir uzdots valdībai (un Gerhards to citīgi pilda), un arī LTV darbojas saskaņā ar konkrēto Darba kārtību.

“Agenda 21” paredz cīņu ar diviem cilvēces “ienaidniekiem”: klimata sasilšanu un citplanētiešu uzbrukumu... Ienaidnieki ir atrasti, tagad visi spēki un nauda tiek likta lietā, lai ar tiem cīnītos. Kā profesionāls ģeogrāfs, zinātnieks saku, ka nav lielāku melu pasaulē par klimata sasilšanu! Nekādas sasilšanas nav šajā pasaulē, un arī citplanētiešu uzbrukums mums nedraud. Cīņai ar ienaidnieku, kolektīvistu sapņo atjaunot kara vergus – obligāto karadienestu. Policisti tagad cīnās ar zāles garumu mauriņos, bet visai tautai būs jācīnās ar Pasaules klimata sasilšanu, ar sausumu, ar vēju,

ar zemestrīcēm! Protams, ka tā ir maska, aiz kuras slēpjas totalitārisms, policijas valsts uzbūve.

DDD: *Ko paredz jaunā programma “Agenda 2030”?*

V.Š.: Tā ir ANO Ģenerālās asamblejas 2015. gada 25. septembrī pieņemtā Rezolūcija Nr. 70/1 “Pārveidosim mūsu pasauli: ilgtspējīgas attīstības programma 2030. gadam”. Būtībā šī ir ceļakarte jeb rokasgrāmata uz globālo korporātismu (angliski – *corporatism*), fašismu un komunismu, kopā ņemot jeb samiksējot. Daži zinātnieki to sauc par globālo sociālismu, globālo feodālismu.

Nosaukt to var dažādi, bet būtību tas nemaina. Tā ir jauna sabiedriskā iekārta ar centralizētu ekonomiku, centralizētu armiju ar obligātu karadienestu, centralizētu sabiedrisko un garīgo dzīvi, bez privātīpašuma, ar dzīvokli trušu būrī lielpilsētā, tukšiem laukiem un *monsanto* bariem (“Monsanto”) ir viena no lielākajām pasaules korporācijām, kas nodarbojas ar ģenētiski modificētu organismu izveidi un ieviešanu lauksaimniecībā. – **DDD** *piez.*). Saskatu, ka šis ir cilvēces globālās paverdzināšanas projekts – planētas paverdzināšanas, globālās tirānijas projekts.

VAI PAŠIZNĪCINĀŠANĀS PROGRAMMA?

Valdis Šteins: 2015. gada 25. septembrī Latvijas prezidents ar vēja spārniem ieradās ANO mītnē un nobalsoja par šo jauno “Agenda 2030”, uzstājoties vēl ar runu, kurā zvēreja uzticību ANO un tās uzlikto uzdevumu izpildei: “Šogad ANO Ģenerālā asambleja pārskatīs Pasaules informācijas sabiedrības samīta rezultātus par pēdējo desmitgadi. Ir svarīgi, lai šis pārskata process, kurā Latvijai ir vadošā loma, būtu veiksmīgs un sekmētu ANO Ilgtspējīgas attīstības plāna līdz 2030. gadam noteikto vispārējo mērķu sasniegšanu.”

DDD: *Kas jums liek tik bargi vērtēt šo ANO rezolūciju?*

V.Š.: Tā paredz mūsu tautas iznīcību – šādi to vienā teikumā varētu raksturot. Tā paredz pasaules totālo kontroli, pašu cilvēku un viņu darbības čipizāciju, rasu sajaukšanos, pasaules mēroga starpkontinentu cilvēku migrāciju un, galvenais, cīņu ar nesošo klimata sasilšanu.

Šo jauno cilvēku – pasaulieti jeb globālieti – vislabāk raksturo ANO Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (UNESCO) “brūnais cilvēks”, kurš tur nostādīts visu sajūsmas izrādīšanai. Tas simbolizē rasu sajaukšanos, tautu

sajaukšanos, dzimumu sajaukšanos – nav tautas, nav rases, nav dzimuma. Katrs ar šo Rezolūciju var iepazīties, atverot ANO mājas lapu un sameklējot “A/RES/70/1”. Latviski tā nav pārtulkota.

jas viena no galvenajām sabiedrības apstrādāšanas jeb zombēšanas metodēm koercija (angliski – *coercion*) jeb piespiešana. Tā paredz indivīda darbību pašam pret sevi pēc tam, kad uz viņu ir izdarīts

Patiesībā tas ir totalitārs pasaules pārvaldības projekts ar Pasaules valdības izveidošanu un jaunu pasauliešu jeb globāliešu pilsonību. Pirmkārt, pasaules inventarizācijas, otrkārt, pasaules kontroles plāns.

Projekts ir ļoti plašs – kā jau programma nākamajiem 15 gadiem. Dokumenti balstās uz “Agenda 21”, faktiski precīzē to un kā ANO rezolūcija kļūst obligāta izpildei. Par to vajadzētu runāt katru dienu TV, radio, žurnālistiem, propagandistiem, politiķiem un politikāniem, bet – klusums, it kā mēs jau būtu integrēti.

DDD: *Jūsaprāt, kāpēc ir šis klusums?*

V.Š.: Tāpēc, ka darbo-

Turpmāk vēl...

*Intervēja
Līga Muzikante*

Par Zilo lakatiņu

No Volhovas purviem līdz Baltijas jūrai
Kara ceļš ejams ilgs.
Zeme vaid nešpetnā granātu krusā,
Vīri dzied – Lakatiņš zils.

Daudzi jau krituši varoņu nāvē.
Naidnieku skaits nesadilst.
Vīriem aiz muguras dzimtenes sētas,
Gaida tur Lakatiņš zils.

Beigusies briesmīgā kauja pie Mores,
Apdraudēts Kurzemes sils.
Pēdējiem spēkiem strēlnieki cīnās,
Pieklusis Lakatiņš zils.

Beidzas karš, vīri kļīst dažādos ceļos,
Rietumu zemes daudz vils,
Vairumu aizdzen uz austrumu pusi,
Apklusis Lakatiņš zils.

Piecdesmit gadu pie Daugavas grīvas
Drūma stāv Rīgas pils.
Sākoties atmodai, cerības ieplaiksnās,
leskanas Lakatiņš zils.

Gadi dzēš atmiņas, jauna aug paaudze,
Ienaidi gunsursos svilst.
Celieties, dēli, sardzei pār Latviju!
Skan lai vēl Lakatiņš zils!

Mirdza Fridrihsone

jūs domājat, kas notika 1991. gadā, kad viskaismīgāk pret šo ANO rezolūciju uzstājās ASV prezidents Džordžs Bušs vecākais? Protams, to atcēla ar Rezolūciju 46/48, un par to nobalsoja demokrātiskais vairākums – tādējādi cionisms atkal kļuva pieļaujams un atbalstāms. Šī bija milzīga visu pasaules cionistu uzvara un atspēriena punkts.

Interesanti, ka Latvija, kura 1991. gadā jau bija ANO dalībvalsts, arī esot balsojusi par cionisma atzīšanu kā atbalstāmu vērtību. Te ir kāds būtisks jautājums: kurš no Latvijas balsoja “PAR”? Tobrīd uz ANO vēl nebija nosūtīts par vēstnieku ziņkerzellis A. Baumanis, kā viņus sauca U. Ģermanis. BET! Kāds jau bija nobalsojis Latvijas vietā PAR šo rezolūciju! Es tajā laikā strādāju LR Augstākās Padomes Ārlietu komisijā un neatceros, ka mēs kādā komisijas sēdē vispār būtu šo jautājumu skatījuši. Uz jautājumu, kas nobalsoja Latvijas vārdā, man nespēja dot atbildi arī Ārlietu ministrija.

DDD: *Tātad bija ļoti vajadzīgs, lai cionistiem atbrīvotos rokas?*

V.Š.: Manuprāt, Rezo-

jīgas attīstības stratēģiju līdz 2030. gadam, kā to paredz “Agenda 21”. Kad tika “nograuzta” iepriekšējā valdība, man bija skaidrs, kurš vadīs jauno Ministru kabinetu... Neatkarīgi no politbrigādes vai laika apstākļiem nākamais premjers būs tas, kurš vada šo būtisko komisiju – tas bija kā āmen *jūdeo-hristiešu* baznīcā. Un tā arī bija! Ļoti loģiski, ka pēc Kučinska komisiju vadīt uzticēja arī pārbaudītam kadram.

KAS SLĒPJAS AIZ “ZALĀS MASKAS”?

DDD: *Vai saprotu pareizi, ka “Agenda 21” nozīmē civilizācijas vadības programmu 21. gadsimtā?*

Valdis Šteins: Jā, pētnieki to ir iesaukuši par “Zaļo masku” korporatīvam komunismam jeb oligarhu kolektīvismam, jeb kapitālistu komunismam – kā nu kurš to definē. Visaptverošs uzbrukums cilvēcei ir šīs Darba kārtības galvenā būtība. Patiesībā tas ir totalitārs pasaules pārvaldības projekts ar Pasaules valdības izveido-

KAS NOTIEK UKRAINĀ

Turpinājums no 5. lpp.

Jurijs Kasjanovs: Ja DTR/LTR (Doņeckas Tautas Republika un Luhanskas Tautas Republika – DDD piez.) braukā sastāvi ar ukraiņu precēm – ne kontrabanda, legāli! Bet zaldātam saka – stāvi šeit un mirsti! Kāda motīvā būs šim zaldātam? Brīvprātīgo skaits frontē ir krasi pazeminājies. Tāpēc, ka vara ar visiem spēkiem mēģināja no viņiem atbrīvoties. Pjotram Aleksejevičam (Porošenko – DDD piez.) ir tāda iezīme – viņš ar visu dvēseli neieredz brīvprātīgos. Jo ne bez iemesla uzskata, ka šie cilvēki tiks klāt arī pie viņa rīkles.

Gaļina Plačinda: Tiks klāt?

Tas ir mūsu šodienas stāvoklis – ne miera, ne kara – un noved pie traģēdijām, kad šauj mugurā savējie. Naudas dēļ.

Jurijs Kasjanovs: Nu, var tikt klāt. Jūs gribat, lai mani pēc tam uz prokuratūru velk par to, ko es pateicu, ka vajag tikt klāt pie prezidenta rīkles un to pārķest? Es to neesmu teicis! Šeit arī uzrakstiet: “Neteicu!”

Tad, lūk. Kopīgais armijas gars, gatavība karot, bet it īpaši mirt par mūsu teritorijām – tas ir sarucis. Vara stāsta, ka kara nav. Mobilizē šobrīd tos, kuri nespēja “atkratīties”. Brīvprātīgo procents, kā jau es teicu, sarūk. Līgumnieku ir kļuvis vairāk, jo algas paaugstināja. Bet no otras puses, uz šo paaugstināto algu nāk cilvēki, kuri nekur vairāk nespēj iekārto-

ties. Tas ir – tie ir civilās dzīves neejas. Pasakiet, kam karā vajag nevēģu? “Civilajā” cilvēks, kurš nav spējīgs atrast darbu, nav piemērots dzīvei – nevienam nav vajadzīgs. Bet karā? Kad viņam ir rokā ierocis? Tas vispār ir briesmīgs, neprognozējams cilvēks. Armijā ir ļoti daudz “avatāru”. Dzērāju, tas ir. Kuri dzer taisni uz priekšējās līnijas. Neapšaubāmi, ir daudz normālu cilvēku. Uz viņiem arī turas mūsu armija. Tas ir fakts. Bet kopumā – armijas kaujas gars ir ļoti krities. Tas ir visu to Minskas “līgumu slēgšanas pasākumu” – šīs nesaprotamās “ne kara, ne miera” politikas – rezultāts. Armija nevar pa-

stāvēt tādos apstākļos. Pat pati skolotākā armija sāks degradēties.

Gaļina Plačinda: Tad varbūt labāk ir veidot profesionālo armiju?

Jurijs Kasjanovs: Protams, ka labāk. Bet kā jūs taisāties veidot profesionālo armiju? Ar lozungiem, ka mums nav kara? Ja ģenerāļi, kas ir atbildīgi par Luhansku, Šahtersku, Ilovaisku, Debaļcevu u.c., kā iepriekš “nosakā toni” bruņotajos spēkos, – vai daudzi vēlēties stāties brīvprātīgajos? Mēs tagad ar lielām grūtībām mēģinām izveidot speciālo brigādi Ukrainas Nacionālās gvardes ietvaros. Tur ir stingrs konkurss. Bet

problēma slēpjas tajā, ka nav pietiekoša skaita gribētāju. Ja atnāktu 10 000 gribētāju – mēs varētu atļaut tūkstoti labāko. Bet atnāk simts. Un mēs atlasām no viņiem desmit. Bet mums vajag savākt trīs tūkstošus. Saprotiet?

“TIE IR ZĒNI NO OTRAS PUSES...”

Jurijs Kasjanovs: 2014.–2015.gada sākumā uz kara komisariātiem plūda brīvprātīgo straumes. Bet tagad neviens netic ne mūsu kareivjiem, ne mūsu civilajiem priekšniekiem. Tāpēc armija atrodas pietiekami bēdīgā stāvoklī. Arēji varbūt viss ir skaisti. Prezidents pieņem parādes, kaut kādas izrādīšanās mācības notiek. Bet armija nav gatava. Un, ja ienaidnieks pēkšņi sāks kaut kādu plašu uzbrukumu – mums tas var beigties slikti. Mūs var glābt tikai tas, ka mūsu pretinieks pēc būtības ir tāds pats kā mēs. Mēs karojam nevis ar mūsdienu rietumu armiju – mēs karojam ar veco padomju armiju. Viņiem ir tāds pats zems motivācijas līmenis. Un viņi tāpat žūpo kā mūsējie. Gala rezultātā – dots pret dotu.

Gaļina Plačinda: Vai es pareizi saprotu, ka pašreizējā vara, spriežot pēc jūsu vārdiem, ir novedusi mūsu armiju līdz morālajam pagrimumam?

Jurijs Kasjanovs: Protams.

Gaļina Plačinda: Kas tad sanāk – tā ir valsts politika?

Jurijs Kasjanovs: Tā ir valsts nodevība.

Gaļina Plačinda: ... Jūs sakāt tādas lietas... Man vēl gribas padzīvot mūsu neatkarīgajā un brīvajā valstī. Gribas, lai mani bērni dzīvotu tādā pašā brīvā un bagātā (jā, nebaidos šā vārda) valstī.

Jurijs Kasjanovs: Ziniet, man arī ir bērni. Mans dēls dien Nacionālajā gvardē. Un es arī pārdzīvoju. Bet mūsu vara dara tādas lietas, kuras var pieļūdzināt valsts nodevībai – sākot ar Minskas “līgumu slēgšanas pasākumiem”, kuros Ukrainas vārdā piedalās neskaidras personības – tas pats Medvedčuks. Kas ir Medvedčuks? Vai kas ir Kučma? Kurš viņus turp delegēja? Varbūt parlaments? Nē, ne parlaments – Pjotrs Aleksejevičs personīgi, ar sava spalvaskāta vilcienu. Un viņi slēdz kaut kādas aizdomīgas vienošanās, kas netiek ratificētas parlamentā.

Bet pati attieksme pret karu? Viens no jebkuras valsts noteikumiem ir pienākums to aizstāvēt. Svēts pienākums, kā teica Padomijā. Un tā tas arī ir. Bet šodien tas viss ir nonivelēts. Aizsargāšanās tiek uzskatīta gandrīz vai par ķecerību. Gandrīz vai par nacionālo interešu nodevību.

Gaļina Plačinda: Vai

jums kā cilvēkam, kurš bieži mēdz būt ATO, ir informācija par kontrabandas plūsmām, kas tur “staigā”?

Gaļina Plačinda: **Jurijs Kasjanovs:** Kontrabanda ir ļoti negēlīga lieta. Kad tu stāvi bloka sardzē, bet tev piedāvā izlaist cauri mašīnu un ar to ielikt kabatā 100 000 grivnas, bet tava ģimene dzīvo pusbadā, – ziniet, retais tam var pretoties. Tā ir nelai-me. Tas ir mūsu šodienas stāvoklis – ne miera, ne kara – un noved pie traģēdijām, kad šauj mugurā savējie. Naudas dēļ.

Bet kas to visu rada? Tas, ka mūsu vadītājiem, mūsu oligarhiem tajā pusē ir savi uzņēmumi, mierīgi tirgojas ar to pusi. Starp Gorlovku un Doņecku ir Verhņetorecka – tāds ciems – pa pusei mūsu, pa pusei separatistu. Pērnajā vasarā mēs tur aizbraucām ar izlūku grupu. Tur stāv mūsējie – nesākšu saukt brigādi vārdā. Veikalam pieveda aukstu alu, mūsu zaldāti, čibiņās, visi jau piedzērušies. Nu labi... Uz to pašu veikalu pēc alus nāk arī separatisti. Es prasu: “Kas tie?” Man atbild: “Tie ir zēni no otras puses...” Nedaudz tālāk no ciema – dzelzceļa pārbrauktuve. No Skotovatajas pieturas līdz Jasinovatajas pieturai. Te mīnmetēji bliež, tanks šauj mums virsū, mēs paslēpjamies ierakumā. Pēkšņi – no mūsu teritorijas uz separatistu pusi brauc vilciens. “Labās puses sargātāji” izlec ar mīnām to vilcienu uzspridzināt. Viņus apstādina, ķer aiz rokām: “Tu ko? Vilcienu spridzināt nedrīkst!” Vilciens iziet cauri, dod signālu – tiklīdz tas sāka taurēt, šaudišanās no tās puses beidzās. Nu aiziet vilciens, piekrauts ar metāllūžņiem, uz turieni, bet pēc pusstundas atgriežas uz mūsu teritoriju jau ar ogle. Vilciens izbrauc cauri – šaušana atsākas. Kas tas ir? Tā ir negēlība.

Gaļina Plačinda: Bet kāds taču to visu kontrolē...

Jurijs Kasjanovs: Protams, prezidenta administrācija. Cilvēks, kurš atbild par savstarpējām attiecībām ar oligarhiem – biedrs Ložkins.

Gaļina Plačinda: Es lasīju jūsu rakstu par “KAMAZ” mašīnām, kas piekrautas ar naudaszīmēm.

Jurijs Kasjanovs: Tā ir taisnība.

Gaļina Plačinda: Varbūt jūs pateiksit, kam piederēja tā nauda un kur tā palika?

Jurijs Kasjanovs: Aizgāja uz TO pusi. Uz Gorlovku. Tā ir nauda, kas iet pēc shēmas “pensijas apmaiņā pret ogle”. Viņi mums piekrāva vagonus ar ogle, bet mēs viņiem pārvadājam skaidru naudu Gorlovkas vai Doņeckas pensionāriem – tā vietā, lai pārskaitītu uz bankas

kontiem. Tas bija pagājušajā vasarā. Tagad tur visu nomainīja uz rubliem.

Gaļina Plačinda: Un jūs uzskatāt, ka to visu kūrēja Ložkins?

Jurijs Kasjanovs: Jā, es tā uzskatu.

LAI IZBEIGTU KARU, IR VEIKSMĪGI JĀKARO

Gaļina Plačinda: Un tomēr jūs sakāt, ka pārmaiņas mūsu valstī ir neizbēgamas. Turklāt jau šogad.

Jurijs Kasjanovs: Tāpēc, ka tās nevar nenotikt.

Gaļina Plačinda: Bet, ja Putins ienāks Kijevā, un mēs kļūsim par Krievijas Federācijas federālo apgabalu? Vai šādu “pārmaiņu” variantu jūs vispār atmetat?

Jurijs Kasjanovs: Tad karosim. Mēs viņam tādu straumi ar zārkiem nosūtīsim, ka arī tur iesmilkstēsies. Tur taču arī dzīve nav medus. Putins – viņš taču ir iluzionists. Viņš vēlam

Motivācija armijā izzūd. Saprotiet – kad cilvēks dodas uz armiju, nemitīgi dzirdot, ka pie mums nav nekāda kara, kā gan viņš karos?

uzdod par esošo. Krievijā taču cilvēki nepeld kā nieres taukos. Tur dzīve ir ļoti grūta – īpaši dziļos laukos. Un tur cilvēki arī nav apmierināti, ka pie viņiem zārki atgriežas.

Gaļina Plačinda: Kurš gan būs apmierināts ar ko tādu!

Jurijs Kasjanovs: Bet mēs viņiem vēl neesam aizsūtījuši pietiekami daudz zārku – tā ir problēma. Ja organizētu nepārtrauktu zārku straumi no Donbasa – tas nevarētu neizsaut noteiktu noskaņojumu. Un Putinam nāktos ar to rēķināties.

Gaļina Plačinda: Labāk būtu – ja tas karš vispār nekad nebūtu...

Jurijs Kasjanovs: Nav labāka paņēmiena – lai izbeigtu karu, ir veiksmīgi jākaro... Ar jebkuru citu paņēmieni karu izbeigt nav iespējams. Austrumos vajag graut pretinieku un pakāpeniski atgriezt mūsu teritorijas. Jā, vajag nea-vēloties ķerties klāt pie armijas reformēšanas. Tūlīt

pat. Bet vajag pārvilkt pāri krustu visiem Minskas līgumiem un graut pretinieku. Jā, mums vajag atzīt karu ar Krieviju. Protams, mums vajag noslēgt robežu. Protams, mums vajag pārtraukt gāzes padevi uz Eiropu – bez tā viņi nekad nesapratīs, ka pie mums ir karš. Neapšaubāmi, visos iespējamajos veidos vajag kaitēt pretiniekam.

Gaļina Plačinda: Neviens to nedarīs.

Jurijs Kasjanovs: Atkal jūs pie sava...

Gaļina Plačinda: Kurš gan to darīs? Porošenko?

Jurijs Kasjanovs: Atsauciet atmiņā, ko es mūsu sarunas pirmajā daļā teicu par ļoti ātrām pārmaiņām valstī.

Gaļina Plačinda: Jūs mani biedējat, goda vārds. It kā tuvojās kaut kāds masonu dumpis...

Jurijs Kasjanovs: Nekāda dumpja nebūs... Un vispār – mums viss ir labi, cik labi vien var būt tajā sliktajā stāvoklī, kādā mēs atrodamies.

Gaļina Plačinda: Jūs tātad esat optimists...

Jurijs Kasjanovs: Pro-

tams. Vai tad es sāktu ar to visu nodarboties, ja es nebūtu optimists. Es taču sen būtu visu pametis un būtu aizbraucis uz kaut kurieni, prom no šejienes. Vai arī būtu klusi sēdējis kā pele...

[...]
Gaļina Plačinda: Vai jūs taisāties konvertēt savu popularitāti uz politisko karjeru?

Jurijs Kasjanovs: Es nenodarbojos ar politiku. Man jau daudzas reizes tika piedāvāts piedalīties dažādās vēlēšanās. Es atteicos, jo savā vietā es padaru vairāk nekā viņi, sēžot parlamentā. Izņemot statusu, viņiem būtībā nekā nav. Tāpēc parlamentā es neiešu – man tur būs garlaicīgi.

Gaļina Plačinda: Bet kur jūs iesit?

Jurijs Kasjanovs: Ja sāksies nopietns karš – varu vadīt pulku, rotu vai bataljonu.

Tulkots no:
<http://iamir.info/>

LNF bankas konts ziedojumiem laikrakstam “DDD”

Latvijas Nacionālā fronte
(Reģ.Nr. 40008033014)

Swedbank (SWIFT kods: HABALV22);

konts: LV40HABA0551034053378

Publikāciju izmantošanas gadījumā atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2016
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: A/S Swedbank;

Kods: HABALV22 Konts: LV40HABA0551034053378

Galvenā redaktore: **LĪGA MUZIKANTE**

Redaktors vietniece: **LIENE APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4,**

Rīga LV-1019

tāl./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.FRONTE.LV**

E-pasts: **DDD@FRONTE.LV**

Iespiests: **SIA “Latgales druka”,**

Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2